

Z tabeli wynika, że trzykrotnie sakramentu bierzmowania udzielał ks. abp I. Tokarczuk i łącznie udzielił sakramentu bierzmowania 836 parafianom. Dwukrotnie uczynił to ks. bp Bolesław Taborski bierzmując 389 parafian. Po jednym razie tego sakramentu w żurawickiej parafii udzielali ks. bp Tadeusz Błaszkiwicz, bierzmując 308 parafian oraz ks. bp Stanisław Jakiel udzielając tego sakramentu 365 osobom. Łącznie w okresie proboszczowania ks. S. Burczyka do sakramentu bierzmowania przystąpiło 1898 parafian.

05.05.1968 r. Sakrament bierzmowania w parafii Żurawica udziela bp Ignacy Tokarczuk. Pierwszy z lewej ks. Stanisław Burczyk. Fot. ze zbiorów Zbigniewa Faca.

Kolejnym sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego jest Eucharystia, która jest najczciodszy sakramentem. W niej bowiem, sam Chrystus Pan jest obecny, ofiaruje się i jest spożywany i dzięki niej Kościół ustawicznie żyje i wzrasta⁷. Z Eucharystią łączy się najpierw przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej, a następnie formacja eucharystyczna i sprawowanie tego sakramentu w ciągu roku, udzielając go wszystkim wiernym.

Przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej odbywa się w czasie katechezy. W parafii Żurawica przede wszystkim czynili to księża katecheci, natomiast Eucharystii, podczas której udzielano dzieciom Pierwszej Komunii Świętej, przewodniczył ksiądz proboszcz. Ponieważ nie ma prowadzonej oddzielnej księgi Pierwszej Komunii Świętej, dlatego kiedy chce się wskazać ile dzieci w danym roku przystąpiło do Pierwszej Komunii Świętej należy sięgnąć po "Sprawozdania parafii z pracy duszpasterskiej" za kolejne lata, które były wysyłane do kurii biskupiej. W Archiwum Archidiecezjalnym w teczce parafii Żurawica są z tego okresu, sprawozdania z następujących lat: 1968 - 1980, 1982, 1989, 1992⁸. W tej teczce znajduje się również "Kwestionariusz do wypełnienia przed wizytacją kanoniczną", dotyczący następujących lat: 1968, 1981, 1986, 1991⁹. Natomiast w archiwum parafialnym, z omawianego okresu, znajdują się "sprawozdania" z lat 1967 - 1989 i 1991 - 1995¹⁰. Są to kopie sprawozdań wysyłanych do kurii. Na ich podstawie można wskazać ile

⁷ P. Hemperek, dz. cyt., s. 112.

⁸ Archiwum Archidiecezjalne w Przemyślu (dalej: AAPrz), sygn. TPNS 330/1, Teczka parafii Żurawica, Sprawozdania z pracy duszpasterskiej parafii Żurawica lata 1968 - 1980, 1982, 1989 i 1992.

⁹ Tamże.

¹⁰ APŻ, Sprawozdania z pracy duszpasterskiej parafii Żurawica, Teczka Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, b. sygn.

dzieci przystąpiło do Pierwszej Komunii Świętej, ale niestety nie ze wszystkich lat, ponieważ nie w każdym sprawozdaniach jest informacja w tej sprawie. Szczegóły są podane w poniższej tabeli.

Tabela 3. Pierwsza Komunia Święta w parafii Żurawica

Rok	1968	1969	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983
Ilość dzieci do I Komunii św.	79	62	67	74	63	64	63	53	71	62	77
Rok	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1991	1992	1993	1994	1995
Ilość dzieci do I Komunii św.	75	65	72	72	91	76	72	89	56	56	63

Źródło: Archiwum Archidiecezjalne w Przemyślu, sygn. TPNS 330/1, Teczka parafii Żurawica, Sprawozdania z pracy duszpasterskiej parafii Żurawica lata 1968-1980, 1982, 1989, 1992; APŻ, Teczka parafii Żurawica, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej lata 1967 - 1989 i 1991 - 1995, b. sygn.

Ks. Stanisław Burczyk podczas uroczystości Pierwszej Komunii Świętej w parafii Żurawica w 1996 r. Fot. ze zbiorów Marii Zajęc.

Z tabeli wynika, że w omawianym okresie najwięcej dzieci przystąpiło do Pierwszej Komunii Świętej w 1988 roku i było ich 91, natomiast najmniej w 1980 roku, bo 53 dzieci.

Także na podstawie sprawozdań rocznych z parafii można stwierdzić ile Komunii świętej rozdano w ciągu roku. Ukazuje to tabela poniżej.

Tabela 4. Ilość przyjętych Komunii świętych w ciągu roku przez parafian żurawickich

Rok	Ilość Komunii świętej udzielonej w ciągu roku	Rok	Ilość Komunii świętej udzielonej w ciągu roku
1967	27 490	1981	51 000
1968	27 200	1982	50 000
1969	28 000 (ponad)	1983	55 000
1970	35 000	1984	56 000
1971	30 100	1985	52 000
1972	35 000	1986	58 000
1973	35 400	1987	56 000
1974	36 300	1988	60 000
1975	39 600	1989	60 000
1976	31 000	1991	70 000
1977	33 400	1992	80 000 (około)
1978	36 000	1993	85 000 - 95 000
1979	40 250	1994	100 000 (około)
1980	54 000	1995	100 000 (około)

Źródło: Archiwum Archidiecezjalne w Przemyślu, sygn. TPNS 330/1, Teczka parafii Żurawica, Sprawozdania z pracy duszpasterskiej parafii Żurawica lata 1968-1980, 1982, 1989, 1992; APŻ, Teczka parafii Żurawica, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej lata 1967 - 1989 i 1991 - 1995, b. sygn.

Z powyższej tabeli wynika wyraźny wzrost przystępowania parafian do Komunii świętej w latach osiemdziesiątych, a szczególnie dziewięćdziesiątych. Wydaje się, że praca duszpasterska wpłynęła na pogłębienie świadomości eucharystycznej i dlatego wierni odczuwali potrzebę częstszego przyjmowania Pana Jezusa pod postaciami eucharystycznymi.

Warto zwrócić także uwagę, że w sprawozdaniach z roku 1977 i 1979 można znaleźć szczegół dotyczący Komunii świętej w czasie spowiedzi wielkopostnej i adwentowej. Ksiądz Burczyk podaje informację, że 1977 roku, w dniu spowiedzi wielkopostnej do Komunii świętej przystąpiło 1066 osób a w dniu następnym, w którym przypadał odpust ku czci św. Józefa do Komunii świętej przystąpiło 861 osób. Natomiast w dniu spowiedzi adwentowej do Komunii świętej przystąpiło 654 osoby a w dniu odpustu ku czci Niepokalanego Poczęcia NMP 751¹¹. Kolejna tego typu informacja dotyczy roku 1979. Stwierdza ona, że w dniu spowiedzi wielkanocnej tego roku do Komunii świętej przystąpiło 1209 osób, a w dzień odpustu ku czci św. Józefa 973. Natomiast w dniu spowiedzi adwentowej 804 osoby,

¹¹ APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1977, b. sygn.

a w dzień odpustu ku czci Niepokalanego Poczęcia NMP 891. Można też odnaleźć wzmiankę, że w niedzielę po misjach - 16 marca 1980 roku było do Komunii świętej 1554 osoby¹².

Pisząc o pobożności eucharystycznej warto zwrócić uwagę na kwestie ilości Mszy świętych odprawianych w niedzielę, tzw. święta zniesione oraz w dni powszednie. W parafii żurawickiej w omawianym okresie różnie bywało, ale po analizie "sprawozdań" możemy stwierdzić, że najczęściej w niedziele było odprawianych pięć Mszy świętych o godz. 6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 17:30. W święta zniesione cztery o godz. 6:30, 9:30, 16:00, 17:30, a w dni powszednie jedna ranna o godz. 6:30 i druga wieczorem o godz. 18:30 (w okresie zimowym o godz. 17:30). Na pobożność eucharystyczną można patrzeć przez pryzmat uczestnictwa we Mszy świętej. Zwykle w sprawozdaniach było zaznaczane, że w dni powszednie we Mszy świętej uczestniczyło: na porannej od 10 do 20 oraz na wieczornej od 30 do 100 wiernych. Proboszcz wyróżniał tu jednak dwa miesiące: maj i październik zaznaczając, że w tych miesiącach w wieczornej Eucharystii uczestniczyło około 200 wiernych¹³.

W sprawozdaniach można również odszukać informacji o ilości wiernych uczestniczących we Mszy świętej w niedziele. Pierwsza informacja dotycząca tej kwestii pojawia się w sprawozdaniu za rok 1976 i brzmi następująco: "w jesieni - w pogodną niedzielę na wszystkich Mszach ok. 1520 osób; - w ciągu roku ok. 1450, na świętach uroczystych dużo więcej". W kolejnym sprawozdaniu z 1977 roku jest adnotacja: "w tym roku nie liczono dokładnie: przeciętnie ok. 1 600 - 1 700, w święta uroczyste dużo więcej". Podczas jesiennego liczenia wiernych w 1978 roku na Eucharystii było 1750 wiernych. W niedzielę 25 listopada 1979 roku było 1904 wiernych z tego 866 mężczyzn i 1039 kobiet. W dniu 23 listopada 1980 roku było na Mszy świętej 1511 wiernych: mężczyzn 652 i kobiet 859. W sprawozdaniu z roku 1982 jest wpis: 21.XI.1982 r.: 1503 osoby; mężczyźni 634, kobiety 869. 28.XI.1982 r. 2346 osoby; mężczyźni 974, kobiety 1372. Na wiosnę w tym roku nie liczono. W przybliżeniu, przeciętnie uczęszcza około 1800 osób". Dla lepszego zobrazowania tego tematu można podać jeszcze kolejny wpis dotyczący udziału w niedzielnej Eucharystii. Wpis z roku 1989 jest następujący: "Frekwencja w niedziele i święta: wiosna 1700, jesień 1475 (26.XI)". Adnotacja z roku 1992 wskazuje, że 21 czerwca było na Mszy świętej 1852 wiernych. Jesienią po erygowaniu parafii dla Żurawicy Górnej ok. 1350-1400¹⁴.

W parafii nie ma żadnych danych odnośnie sprawowania sakramentu pokuty. Wynika to z jego specyfiki. Nigdzie się nie odnotowuje osób przystępujących do spowiedzi świętej. Pewne wnioski można wyciągnąć, biorąc pod uwagę adnotacje dotyczące rekolekcji wielkopostnych czy adwentowych. Przy tej okazji ks. S. Burczyk zaznacza frekwencję na spowiedzi i czyni to w procentach. Tak mamy przykładowo w sprawozdaniu z 1969 roku, z racji rekolekcji wielkopostnych, gdzie jest zaznaczone, że frekwencja w spowiedzi ok. 70%. Sprawozdanie z 1971 roku mówi o frekwencji w spowiedzi ok. 75%. W kolejnych dwóch latach frekwencja spowiedzi jest określana ok. 70%¹⁵. Przy okazji spowiedzi wielkopostnych czy adwentowych jest w sprawozdaniu podawana ilość osób, które przystąpiły w tym dniu do Komunii świętej. Pośrednio można wyciągnąć wniosek, że tyle osób było u spowiedzi świętej. Na przykład w sprawozdaniu z 1976 roku znajduje się adnotacja, że 18 marca do Komunii świętej przystąpiło 1350 wiernych, a 7 grudnia 724. W roku 1977 jest wzmianka, że wspólna spowiedź ok. 1600 wiernych. W sprawozdaniu z 1978 roku ksiądz proboszcz pisze, że: *frekwencja w rekolekcjach była liczniejsza niż w poprzednich latach, podobnie i spowiedź, ponieważ było bliżej Wielkanocy*. W kolejnym roku jest adnotacja, że frekwencja dość dobra.

¹²APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1979, b. sygn.

¹³APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1989, b. sygn.

¹⁴APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej z następujących lat: 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1982, 1989, 1992, b. sygn.

¹⁵APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej z następujących lat: 1969, 1971, 1972, 1973, b. sygn.

Sprawozdanie za 1980 rok wskazuje, że: *frekwencja w naukach i spowiedzi była bardzo wielka; zwracali na to uwagę księża kondekanalni - najstarsi nie pamiętali tak wielkiej liczby przy spowiedzi*¹⁶.

W przypadku posługi w konfesjonale warto również zwrócić uwagę na postawę samego księdza proboszcza. Z wypowiedzi parafian wynika, że ks. S. Burczyk miał zwyczaj pół godziny przed każdą Mszą świętą spędzać w konfesjonale i służyć sakramentem pokuty.

Przeglądając księgę zmarłych można zauważyć na jej marginesie wpisy, które sporządzał ks. Stanisław Burczyk odnośnie życia sakramentalnego zmarłej osoby. Najczęściej widniejącym wpisem jest zaopatrzone/a sakramentami świętymi. Wpis ten wskazuje, że ta osoba przyjęła sakrament namaszczenia chorych oraz przystąpiła do spowiedzi i Komunii świętej¹⁷. Należałoby wyciągnąć wniosek, że ta osoba przystąpiła do tych sakramentów dzięki posłudze miejscowego kapłana albo przebywając w szpitalu. Trudno jest na podstawie takiego wpisu wywnioskować, który z kapłanów udzielał tego sakramentu. Zapewne było tak, że z posługą do chorego udawał się któryś z księży wikariuszy, ale na pewno z tą posługą również spieszył ksiądz S. Burczyk. Czasami w księdze zmarłych jest wpis, że zmarły przystępował do Komunii i spowiedzi świętej. W tym wypadku także jest trudność z rozstrzygnięciem czy do tych sakramentów przystępował w ciągu swojego życia, czy przystąpił przed samą śmiercią. Niestety, choć bardzo rzadko, ale zdarza się również wpis niezaopatrzone/a. Świadczy to, że zdarzały się osoby, które nie zawsze były przygotowane na przejściu z doczesności do życia wiecznego. Najczęściej wynikało to z powodu nagłej śmierci. Natomiast ze sprawozdań rocznych wynika, że kapłani odwiedzali chorych w domach oraz chorych, którzy leczyli się w szpitalu dla psychicznie i nerwowo chorych, który znajdował się na terenie parafii, udzielając im sakramentów świętych. W trakcie tych odwiedzin zapewne także udzielali sakramentu chorych, ale nie jest to wyraźnie zaznaczone¹⁸.

O pobożności parafii świadczą powołania do kapłaństwa i życia zakonnego. W omawianym okresie w parafii Żurawica miały one miejsce. Na początku należy wymienić ks. Józefa Ryczana (michalite), który otrzymał święcenia kapłańskie w 1967 roku¹⁹, kilka miesięcy po objęciu parafii przez księdza Burczyka. Kolejnym kapłanem pochodzącym z żurawickiej parafii był ks. Leszek Sobejko²⁰, który do kapłaństwa przygotowywał się na Dominikanie i otrzymał święcenia kapłańskie 1987 roku. Następnym kapłanem pochodzącym z parafii Żurawica był ks. Ireneusz Karpiński²¹, który ukończył Wyższe Seminarium Duchowne w Przemyślu i otrzymał święcenia kapłańskie 1992 roku. Ostatnim kapłanem, który przyjął święcenia kapłańskie w okresie proboszczowania księdza Stanisława Burczyka był ks. Zbigniew Majcher²², który do kapłaństwa przygotowywał się w Seminarium salezjańskim w Krakowie, a święcenia kapłańskie otrzymał w 1994 roku. Podkreślić należy również fakt, że w czasie proboszczowania ks. Stanisława Burczyka, w 1993 roku, biskupem kieleckim został ks. Kazimierz Ryczan²³ - parafianin żurawicki. Warto tu jeszcze dodać, że

¹⁶APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej z następujących lat: 1976, 1977, 1978, 1980, b. sygn.

¹⁷APŻ, Liber Mortuorum pro parochia Żurawica ab anno 1949 - 1986; Tamże, Księga zmarłych od 1987, b. sygn.

¹⁸Dla przykładu zob. APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej z następujących lat: 1985, 1986, 1987, b. sygn.

¹⁹Zob. ks. Józef Ryczan, Schematyzm Diecezji Przemyskiej 1990, Przemyśl 1991, s. 162; Zob. strona internetowa Parafii Rzymskokatolickiej pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Żurawicy, www.zurawica.przemyska.pl, zakładka kapłani pochodzący z parafii.

²⁰Zob. ks. Leszek Sobejko, www.zurawica.przemyskapl.pl, zakładka kapłani pochodzący z parafii.

²¹Rocznik Archidiecezji Przemyskiej 2002, Przemyśl 2002, s. 98.

²² Ks. Zbigniew Majcher, www.zurawica.przemyska.pl, zakładka kapłani pochodzący z parafii.

²³ J. Nowak, Droga do biskupstwa, w: In Vinculo comunione, red. K. Gurda, M. Florczyk, T. Rusiecki, L. Skorupa, J. Nowak, P. Tkaczyk, T. Gorłowski, Kielce 2013, s. 7-13; Ks. Kazimierz Ryczan, Schematyzm Diecezji Przemyskiej 1990, Przemyśl 1991, s. 410; Zob. również strona internetowa Parafii Rzymskokatolickiej pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Żurawicy, www.zurawica.przemyska.pl, zakładka kapłani pochodzący z parafii.

w tym czasie rozpoczęli formację seminaryjną klerycy, którzy w późniejszym czasie doszli do kapłaństwa. Byli to: ks. Jacek Żygała, który był pierwszym kapłanem z parafii Żurawica Górna, po oddzieleniu tej części od parafii macierzystej oraz ks. Bartosz Rachwał. Z okresu proboszczowania księdza prałata Burczyka z parafii pochodzą również siostry zakonne: siostra Agnieszka Jurek - słuźebniczka starowiejska oraz siostra Joanna - Filipina Włoch - dominikanka oraz Agnieszka Buksa.

Warto także zatrzymać się na sakramencie małżeństwa. Małżeństwo jest przymierzem dwojga ludzi, będącym wspólnotą całego życia. Zadaniem małżonków jest dbać o ich dobro wspólne, jak również o dobro zrodzonego potomstwa²⁴. Do tego sakramentu Kościół przykładą wielką wagę zarówno biorąc pod uwagę kwestię przygotowania do niego, jak również celebrowania. W każdej parafii jest prowadzona księga małżeństw²⁵. W latach 1967 - 1996 w parafii Żurawica przy sakramencie małżeństwa asystował zarówno ksiądz Burczyk jak również inni duszpasterze. W poniższej tabeli zostanie przedstawione jak to wyglądało w poszczególnych latach.

Tabela 5. Zawarte małżeństwa w parafii Żurawica

Rok	1967	68	69	70	70	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81
Małżeństwa ogółem	27	31	25	26	39	29	33	37	39	34	37	42	31	20	29
Małżeństwa, przy których asystował ks. S. Burczyk	9	19	17	10	22	14	19	23	25	23	24	24	18	12	19
Rok	1982	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96
Małżeństwa ogółem	17	30	31	34	31	20	28	32	32	27	22	10	8	16	17
Małżeństwa, przy których asystował ks. S. Burczyk	15	18	16	25	22	15	21	22	20	16	15	4	5	10	10

Źródło: APŻ, Liber Copulatorum pro Żurawica, t. 7, ab anno 1942 - 1978; tamże, Księga małżeństw parafii Żurawica od 1979, b. sygn.

Z analizy tabeli wynika, że w parafii Żurawica najwięcej ślubów zawarto w 1978 roku i było ich 42. Natomiast najmniej zawartych małżeństw było w roku 1994. Można to tłumaczyć, podobnie zresztą jak w przypadku chrztów, faktem utworzenia w 1992 roku oddzielnej parafii w Żurawicy Górnej, bowiem od roku 1993 jest wyraźny spadek ilości zawieranych małżeństw. Spośród wszystkich 834 zawartych małżeństw w okresie proboszczowania ks. Stanisława, on sam asystował przy 512 ślubach.

Kościół towarzyszy człowiekowi na początku jego życia przez sakrament chrztu świętego. Towarzyszy mu również odprowadzając zmarłego na miejsce spoczynku, na cmentarzu. W czasie pogrzebu Kościół wyprasza duchową pomoc zmarłym, okazuje szacunek

²⁴ W. Góralski, *Małżeństwo*, w: Komentarz do Kodeksu Prawa Kanonicznego, t. 3, ks. III: Nauczyielskie zadanie Kościoła, ks. IV: Uświęcające zadanie Kościoła, red. P. Hemperek, W. Góralski, F. Przytuła, J. Bakalarz, Lublin 1986, s. 215 - 218.

²⁵ APŻ, Liber Copulatorum pro Żurawica, t. 7, ab anno 1942 - 1978; Tamże, Księga małżeństw od 1979, b. sygn.

*1969 r. ks. Burczyk udziela ślubu. W tle boczny ołtarz św. Antoniego.
Fot. ze zbiorów Zigmiewa Faca.*

ich ciała i równocześnie niesie żyjącym pociechę nadziei²⁶. W każdej parafii jest prowadzona księga zmarłych²⁷. W latach 1967 - 1996 w parafii Żurawica Msze święte pogrzebowe odprawiał i odprowadzał zmarłych na miejsce spoczynku na żurawickim cmentarzu, zarówno ksiądz Stanisław, jak również inni duszpasterze.

²⁶ F. Przytuła, *Pozostałe akty kultu Bożego*, w: *Komentarz do Kodeksu Prawa Kanonicznego*, t. 3, ks. III: *Nauczycielskie zadanie Kościoła*, ks. IV: *Uświęcające zadanie Kościoła*, red. P. Hemperek, W. Góralski, F. Przytuła, J. Bakalarz, Lublin 1986, s. 363 - 365.

²⁷ APŻ, *Liber Mortuorum pro parochia Żurawica ab anno 1949 - 1986*, b. sygn.; tamże, *Księga zmarłych od 1987*, b. sygn.

02.05.1974 r. Ksiądz Burczyk w czasie pogrzebu Stanisława Juchy. Fot. ze zbiorów Zbigniewa Faca.

W poniższej tabeli zostanie przedstawione jak to wyglądało w poszczególnych latach.

Tabela 6. Pogrzeby w parafii Żurawica

Rok	1967	69	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81
Pogrzeby ogółem	40	39	40	31	39	39	40	31	45	47	40	50	51	47	31
Pogrzeby, którym przewodniczył ks. S. Burczyk	17	27	26	23	31	27	34	30	37	45	33	37	46	45	29
Rok	1982	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96
Pogrzeby ogółem	45	57	47	60	55	50	61	41	45	56	60	35	41	39	48
Pogrzeby, którym przewodniczył ks. S. Burczyk	42	53	40	56	51	46	60	41	44	54	52	32	40	38	31

Źródło: APŻ, Liber Mortuorum pro parochia Żurawica ab anno 1949 - 1986; tamże, Księga zmarłych od 1987, b. sygn.

Z przedstawionej tabeli wynika, że w parafii Żurawica najwięcej pogrzebów było w 1988 roku. Aż 61 parafian zostało w tym roku pochowanych. Najmniej osób, bo 31 zmarło w latach 1970, 1974, 1981. Warto również zwrócić uwagę, że w roku 1989 wszystkie 41 pogrzebów odprawił ks. Stanisław Burczyk. Spośród wszystkich 1350 pogrzebów w okresie proboszczowania ks. Stanisława, on sam przewodniczył 1169 pochówkom.

*15.08.1993 r. Ksiądz Burczyk wita pielgrzymów wracających z odpustu w Kalwarii Paclawskiej.
Fot. ze zbiorów Macieja Dudy*

Podsumowując działalność duszpasterską ks. prałata Stanisława Burczyka w obszarze sprawowanych sakramentów, należy podkreślić jego wielką pracowitość i gorliwość. W ciągu niespełna trzydziestu lat proboszczowania w parafii Żurawica sam ochrzcił 835 dzieci, asystował przy 512 ślubach oraz przewodniczył 1169 pochówkom. Patrząc na te liczby, trudno sobie wyobrazić ile mógł w tym czasie wyspowiadać wiernych oraz ile Mszy świętych celebrować. Dlatego do dnia dzisiejszego, pomimo Jego śmierci w 2007 roku, można od parafian usłyszeć słowa wdzięczności pod Jego adresem.

KSIĄDZ PRAŁAT STANISŁAW BURCZYK BUDOWNICZY KOŚCIOŁA W ŻURAWICY GÓRNEJ

Ksiądz Stanisław Burczyk był proboszczem parafii Żurawica w latach 1967-1996. Jej powierzchnia wynosiła blisko 100 km², była więc parafią rozległą. Mieszkańcy Żurawicy Górnej byli znacznie oddaleni od kościoła parafialnego. W tamtych czasach komunikacja nie była tak rozwinięta jak dzisiaj, w związku z czym parafianie najczęściej pokonywali odległość z domu do kościoła pieszo, a osoby starsze niejednokrotnie korzystały z pomocy zmotoryzowanych sąsiadów. Ten problem zauważał duszpasterz, który chciał pomóc swoim parafianom w łatwiejszym dostępie do Pana Boga. Od wielu lat rozmawiał na temat budowy nowego kościoła z mieszkańcami Żurawicy Górnej. Temat wracał przy okazji kolędy, udzielania sakramentu chorych, poświęcenia pokarmów wielkanocnych. Szczególnie prosili o nowy kościół starsi mieszkańcy, którym ciężko było pokonać odległą drogę do ukochanego kościoła.

Po mniej oficjalnych prośbach sprawa budowy kościoła była przedmiotem rozmów również na zebraniach wiejskich.

Wychodząc naprzeciw prośbom i oczekiwaniom parafian ksiądz Stanisław Burczyk rozpoczął starania u władz o zezwolenie na budowę kościoła filialnego w Żurawicy Górnej.

Najpierw należało postarać się o działkę, na której miał w przyszłości stanąć kościół. Początkowo starano się o działkę z mienia wiejskiego. Pismo w tej sprawie do Urzędu Gminy w Żurawicy w dniu 8 marca 1986 roku wystosował Komitet Parafialny¹, 12 czerwca 1986 roku zaś ks. Stanisław Burczyk. Chodziło o kupno lub zamianę 0,20 ha działki położonej za przystankiem MKS przy drodze do SKR, która była dawnym zbiornikiem wodnym należącym do SKR, w momencie starania się – nieużytecznym stawem bez wody. Przy ewentualnej zamianie planowano oddanie pola plebańskiego lub innego pola ofiarowanego przez parafian². 15 czerwca 1986 roku odbyło się zebranie wiejskie, na którym wszyscy zebrani jednogłośnie opowiedzieli się za przyznaniem tej działki. W wyniku problemów z dyrektorem SKR, który chciał przeznaczyć wspomnianą działkę na basen przeciwpożarowy, sprawa zakończyła się fiaskiem³.

Kolejne rozmowy miały miejsce w Urzędzie Gminy 19 lipca 1986 roku w obecności Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu ds. Wyznań, Naczelnika Gminy i trzech parafian w sprawie kupna innej działki⁴. Powołując się na te rozmowy 29 grudnia 1987 r. ks. Proboszcz wystosował kolejne pismo do władz gminy informując je, że 10 listopada 1987 roku skierował do Kurii Biskupiej prośbę o włączenie do planu budowy sakralnej kościoła filialnego z punktem katechetycznym w Żurawicy Górnej na działce nr 1196/11 o powierzchni 0,35 ha lub więcej, należącej do państwa Wandy i Adama Jasińskich, którzy zgodzili się ją odstąpić⁵. 31 grudnia 1987 roku Kuria Biskupia w Przemyślu zwróciła się do Urzędu Wojewódzkiego Wydziału Planowania Przestrzennego, Urbanistyki, Architektury i Nadzoru Budowlanego z prośbą o uwzględnienie w planie zagospodarowania przestrzennego Żurawicy działki gruntowej nr 1196/11, stanowiącej własność Wandy i Adama Jasińskich, którą parafia zamierzała nabyć pod budowę kościoła

¹ Archiwum Parafialne Parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Żurawicy (dalej APŻ): Pismo Komitetu Parafialnego do Urzędu Gminy z dnia 8 marca 1986 r.

² APŻ: Pismo ks. Stanisława Burczyka do Urzędu Gminy z dnia 12 czerwca 1986 r.

³ APŻ: Dokumentacja – w sprawie działki z mienia wiejskiego.

⁴ APŻ: Dokumentacja – w sprawie działki z mienia wiejskiego; Pismo księdza Stanisława Burczyka do Urzędu Wojewódzkiego Wydziału d/s Wyznań z dnia 21 marca 1988 r.

⁵ APŻ: Pismo ks. Stanisława Burczyka do Urzędu Gminy z dnia 29 grudnia 1987 r.; Pismo do Kurii Biskupiej z dnia 10 listopada 1987 r.

filialnego z punktem katechetycznym. Kuria Biskupia zawiadomiła również, że ksiądz Stanisław Burczyk był upoważniony do załatwienia powyższej sprawy w imieniu parafii⁶.

18 kwietnia 1988 roku Urząd Wojewódzki w Przemyślu Wydział ds. Wyznań wyraził zgodę na kupno działki o powierzchni 0,45 ha od państwa Wandy i Adama Jasińskich⁷. 8 września 1988 roku ksiądz dziekan poświęcił teren pod budowę przyszłego kościoła i przy krzyżu odprawił Mszę świętą w intencji budowy kościoła⁸. Państwo Jasińscy postanowili przekazać wspomnianą działkę w formie darowizny. W związku z tym ksiądz Stanisław musiał postarać się u władz o zezwolenie na przyjęcie wspomnianej darowizny. 4 kwietnia 1989 roku Naczelnik Gminy wydał decyzję o podziale działki nr 1196/11 o powierzchni 1,35 ha na działki nr 1196/24 o powierzchni 0,25 ha dla parafii Żurawica i nr 1196/25 o powierzchni 1,10 ha dla dotychczasowych właścicieli. Podział ten był zgodny z Miejscowym Planem Ogólnym Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Żurawica, a wyżej wymieniona działka została wyłączona z produkcji rolnej. W związku z tym Naczelnik Gminy wydał zaświadczenie, że omawiana działka znajduje się na terenach budowlanych i jest przeznaczona pod budowę kościoła rzymsko-katolickiego w Żurawicy⁹. 17 kwietnia 1989 roku zgodę na przyjęcie przez parafię darowizny w postaci działki nr 1196/24 o powierzchni 0,25 ha wydał Urząd Wojewódzki Wydział d/s Wyznań¹⁰. 5 maja 1989 roku zgodę wydał Urząd Skarbowy w Przemyślu, zwalniając równocześnie parafię od podatku dochodowego od darowizny¹¹.

5 maja 1989 roku państwo Wanda i Adam Jasińscy przekazali aktem notarialnym działkę parafii, tworząc dla niej nową księgę wieczystą o numerze 45121¹².

21 marca 1990 roku ksiądz Stanisław Burczyk zwrócił się do Naczelnika Gminy z prośbą o pozwolenie na budowę kościoła filialnego w Żurawicy Górnej, według załączonego planu, zatwierdzonego przez Kurię Biskupią w Przemyślu. Równocześnie duszpasterz nadmienił, że parafianie zgromadzili już dużo materiałów budowlanych i pragną jak najprędzej przystąpić do budowy¹³.

31 marca 1990 roku wybrany został Komitet Budowy Kościoła¹⁴.

12 kwietnia 1990 roku Naczelnik Gminy wydał pozwolenie na budowę kościoła filialnego o kubaturze budowlanej 4200 m³, powierzchni zabudowy 350 m² na działce o numerze ewidencyjnym 1196/24. Zobowiązał inwestora do wyznaczenia kierownika budowy oraz po zakończeniu budowy dokonania obowiązkowego ubezpieczenia w PZU w Przemyślu¹⁵.

Projekt dwupoziomowego kościoła o wymiarach: długość 28 m, szerokość 12,5 m, z zakrystią: długość 28 m, szerokość 17 m, wysokość nawy 10 m opracował w porozumieniu z księdzem proboszczem Stanisławem Burczykiem mgr inż. arch. Jerzy Dawnis z Przemyśla¹⁶.

⁶ APŻ: Pismo Kurii Biskupiej do Urzędu Wojewódzkiego z dnia 31 grudnia 1987 r.

⁷ APŻ: Pismo Urzędu Wojewódzkiego Wydziału d/s Wyznań z dnia 18 kwietnia 1988 r.

⁸ APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1991.

⁹ APŻ: Pismo ks. Stanisława Burczyka do Urzędu Wojewódzkiego Wydziału d/s Wyznań z dnia 12 kwietnia 1989 r.

¹⁰ APŻ: Pismo Urzędu Wojewódzkiego Wydziału d/s Wyznań z dnia 18 kwietnia 1989 r.

¹¹ APŻ: Pismo Urzędu Skarbowego w Przemyślu z dnia 5 maja 1989 r.

¹² Archiwum Archidiecezjalne w Przemyślu (dalej AAPrz), sygn. TPNS 330/1 Żurawica: Sprawozdanie ks. Stanisława Burczyka z pracy duszpasterskiej za rok 1989 z dnia 29 marca 1990 r., s. 2.

¹³ APŻ: Pismo ks. Stanisława Burczyka do Naczelnika Gminy z dnia 21 marca 1990 r.

¹⁴ APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1991.

¹⁵ APŻ: Decyzja Naczelnika Gminy mgr inż. Zygmunta Sękalskiego z dnia 19 kwietnia 1990 r.

¹⁶ *Rocznik Archidiecezji Przemyskiej 1997 Album*, red. ks. J. Bar, ks. W. Partyka, ks. B. Rajnowski, Przemyśl 1997, s. 525; *Kronika parafii rzym.-kat. w Żurawicy Górnej pw. św. Andrzeja Boboli*, s. 3; APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1991.

Organizacją budowy kościoła zajmował się ksiądz dziekan Stanisław Burczyk, wspomagany przez kierownika budowy pana Władysława Karnasa z Orłów oraz bardzo aktywny Komitet Budowy¹⁷. Inspektorem nadzoru byli mgr inż. Jerzy Dawnis i mgr inż. Helena Krzych¹⁸.

Ksiądz Stanisław Burczyk w momencie rozpoczęcia budowy nowego kościoła miał prawie 70 lat, więc zrozumiałe jest, że obawiał się, czy podoła tak wielkiemu wezwaniu i przedsięwzięciu. Wiedział jednak, że może temu dziełu podołać tylko dzięki Bożemu wsparciu i pomocy jego Patrona – św. Andrzeja Boboli¹⁹.

Ksiądz Proboszcz, gdy tylko otrzymał pozwolenie na zakup działki, od razu przystąpił do gromadzenia materiałów budowlanych, których zdobycie w tamtych czasach nie było łatwe. Z prośbą o sprzedaż 8000 pustaków szczelinowych zwrócił się do Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Ceramiki Budowlanej w Rzeszowie, natomiast o sprzedaż 50000 cegieł do tegoż samego przedsiębiorstwa tylko do jego Oddziału w Jarosławiu²⁰.

Jak wynika z zapisek prowadzonych przez księdza Stanisława Burczyka budowa rozpoczęła się już w kwietniu 1990 roku, a 26 tego miesiąca odebrano zbrojenie ław i rdzenie filarów oraz ściany piwnic. 12 maja 1990 roku rozpoczęły się prace murarskie²¹.

29 maja wylano strop nad piwnicami i kontynuowano roboty murarskie. Od 4 sierpnia prace przy kościele rozpoczęli cieśle. Od 18 września do 24 września wykonywano zbrojenie a od 25 do 27 września – betonowanie. Od 23 do 27 października 1990 roku miały miejsce prace murarskie przy wieży. Od 28 lutego 1991 roku przystąpiono do zakładania instalacji elektrycznej i przyłączenie do słupa, a następnie instalacji głośnikowej i mikrofonowej. Prace te zakończono 2 października 1991 roku. 23 marca 1991 roku ponownie prace rozpoczęli cieśle i murarze. 1 maja 1991 roku przystąpiono do prac blacharskich przy dachu kościoła. 14 maja 1991 roku rozpoczęto tynkowanie kościoła, a 30 lipca 1991 roku jego malowanie. Od 23 sierpnia 1991 roku rozpoczęły się prace przy montażu drzwi, najpierw zamontowano 6 sztuk drzwi pojedynczych, później – 7 października – drzwi wejściowe, a drzwi wahadłowe dopiero w grudniu. We wrześniu 1991 roku zamontowano futryny i okna stalowe według dokładnych szkiców księdza Burczyka: 14 sztuk okien o wysokości 3,7 m i szerokości 0,9 m; 4 okna o wysokości 1,85 m i szerokości 0,9 m oraz 4 okna na wieży o wysokości 2,00 m i szerokości 0,9 m, projekt na nie podpisano 26 lutego 1991 roku²².

30 sierpnia 1991 roku w Zakładzie Usługowym Brązowniczo-Złotniczym w Przemysłu zakupiono tabernakulum, który był darem od Banku Spółdzielczego w Żurawicy, 20 września w Artystycznej Pracowni Brązowniczej w Przemysłu kielich z pateną a 8 października puszkę na hostię²³.

5 grudnia 1991 roku zakupiono dwa piece centralnego ogrzewania, a następnie 307 sztuk grzejników żeliwnych. 28 stycznia 1992 roku rozpoczęto prace przy centralnym ogrzewaniu, które w całości zostały wykonane bezpłatnie²⁴.

¹⁷ APŻ: Zapiski ks. Stanisława Burczyka; Kronika parafii rzym.-kat. w Żurawicy Górnej pw. św. Andrzeja Boboli, s. 3.

¹⁸ APŻ: Zapiski ks. Stanisława Burczyka.

¹⁹ Relacja ks. dra Zbigniewa Majchera, 27 marca 2019 roku.

²⁰ APŻ: Pismo ks. Stanisława Burczyka do Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Ceramiki Budowlanej w Rzeszowie i Jarosławiu z dnia 24 lutego 1989 r.

²¹ APŻ: Zapiski ks. Stanisława Burczyka.

²² Tamże.

²³ Tamże, APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1991.

²⁴ APŻ: Zapiski ks. Stanisława Burczyka.

Szkic kościoła w Żurawicy Górnej. Ze zbiorów Archiwum Parafii Żurawica Dolna.

Ksiądz Stanisław Burczyk prowadził dokładne wyliczenia wszystkich materiałów budowlanych i podawał miejsca, skąd je sprowadzano oraz wypłaty pracownikom.

W zapiskach występują nawet nazwiska osób, które przywoziły materiały swoimi samochodami lub ciągnikami z numerami rejestracyjnymi samochodów i ciągników. Podana jest też lista parafian, zgłaszających się do prac budowlanych. Ciekawostką jest zapis, ile ksiądz proboszcz wydał w dniu 5 września 1991 roku na papierosy i czekolady dla pracowników i żołnierzy²⁵.

W zapiskach księdza Prałata znalazłam również informacje o obcej walucie z numerami banknotów przeznaczonych do wymiany i ofiarowanych na kościół: 6 funtów, 101 dolarów kanadyjskich i 3 ruble²⁶.

Od momentu przystąpienia do budowy kościoła, najpierw na placu budowy, później na płycie budującego się kościoła w każdą niedzielę i święta o godzinie 16.00 ksiądz proboszcz Stanisław Burczyk odprawiał Mszę świętą, z udziałem około 200-300 wiernych. Na wspólną modlitwę wzywał wiernych dzwon „św. Michał”, przywieziony z kościoła parafialnego²⁷. Pierwsza Msza święta na płycie budującego się kościoła została odprawiona 3 czerwca 1991 roku, w uroczystość Zesłania Ducha Świętego, a następnie do 8 września w dużej sali podziemi o godzinie 9.30²⁸. Z kolei pierwsza Msza święta w nowej świątyni została odprawiona 15 września 1991 roku również o godzinie 9.30²⁹.

²⁵ Tamże.

²⁶ Tamże.

²⁷ *Kronika parafii rzym.-kat. w Żurawicy Górnej pw. św. Andrzeja Boboli*, s. 3; APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1989.

²⁸ Tamże, s. 3-4; APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1991.

²⁹ *Kronika parafii rzym.-kat. w Żurawicy Górnej pw. św. Andrzeja Boboli*, s. 4; APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1991.

Od 3 listopada nastąpiła zmiana porządku Mszy świętych, w kościele filialnym w niedzielę były dwie Msze święte o godzinie 8.00 i 10.30 oraz o godzinie 9.30 w szpitalu. Z kolei w święta państwowo zniesione o godzinie 18.00³⁰.

Ważnym wydarzeniem w historii budującego się kościoła było poświęcenie kamienia węgielnego przez Ojca Świętego Jana Pawła II w dniu 2 czerwca 1991 roku w Rzeszowie³¹.

Patronem budowanego kościoła został męczennik Polski – święty Andrzej Bobola. Ksiądz dziekan Stanisław Burczyk zabiegał u przełożonego Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej Towarzystwa Jezusowego ojca Tadeusza Pronobisa o przekazanie relikwii świętego Andrzeja Boboli do nowego kościoła pod jego wezwaniem. 22 lipca 1991 roku do kościoła w Żurawicy Górnej zostały przywiezione z Warszawy relikwie z kości świętego³².

W celu dobrego przeżycia uroczystości poświęcenia kościoła w dniach od 12 do 19 października 1991 roku cała wspólnota przeżywała misje parafialne prowadzone przez Ojców Jezuitów ze Starej Wsi koło Brzozowa³³.

Misje parafialne 12-19.10.1991 r. Od lewej stoją: ks. Stanisław Śliwa, ks. Stanisław Burczyk, ks. Antoni Drąg i ks. Janusz Iwan. Fot. ze zbiorów Kroniki Parafii Żurawica Górna.

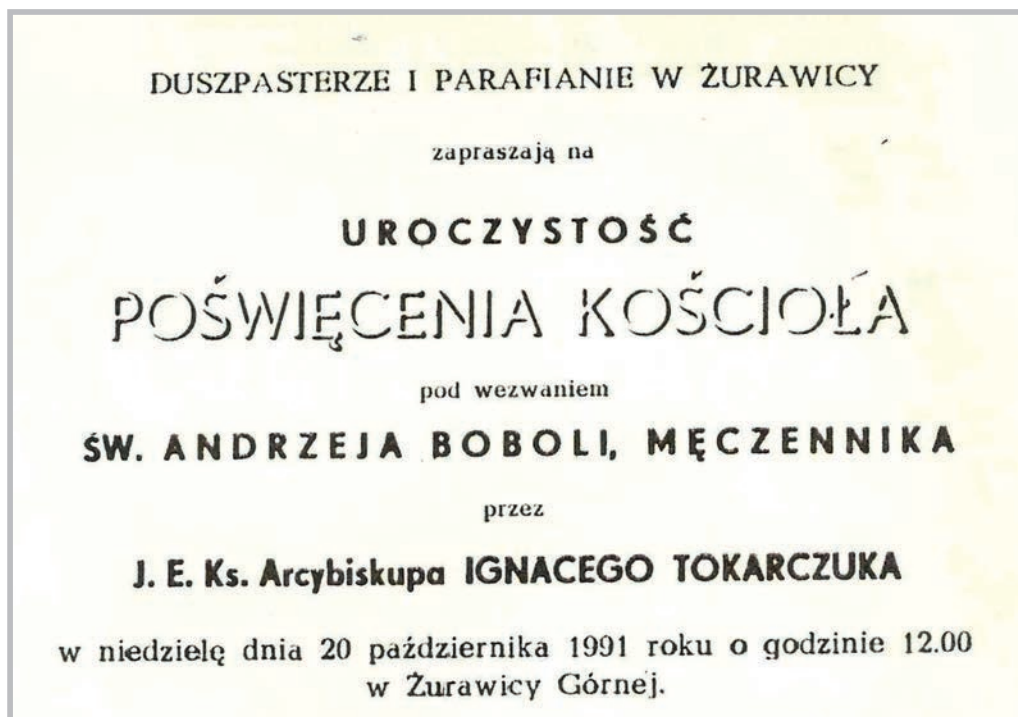
³⁰ APŻ, Sprawozdania roczne z pracy duszpasterskiej, Sprawozdanie z pracy duszpasterskiej za rok 1991.

³¹ Tamże.

³² Tamże; Archiwum Parafialne Parafii pw. św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej (dalej APŻG): Dokument prawdziwości relikwii św. Andrzeja Boboli wystawiony przez Przełożonego Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej Towarzystwa Jezusowego z dnia 22 lipca 1991 r.

³³ *Kronika parafii rzym.-kat. w Żurawicy Górnej pw. św. Andrzeja Boboli*, s. 5.

W dniu 20 października 1991 roku nastąpiło uroczyste poświęcenie kościoła i wmurowanie kamienia węgielnego oraz dokumentu erekcyjnego przez arcybiskupa Ignacego Tokarczuka³⁴.

Zaproszenie na poświęcenie kościoła w Żurawicy Górnej. Ze zbiorów Archiwum Parafii Żurawica Dolna.

4 kwietnia 1992 roku przywieziono do kościoła transport płytek marmurowych Bolechowice i Morawica na posadzkę z Zakładu Obróbki Kamienia Budowlanego z Przyłęku koło Mielca³⁵. Od 28 kwietnia 1992 roku do 6 maja 1992 roku ułożono posadzkę w prezbiterium i na schodach³⁶, do 18 maja całość posadzki w kościele, a do 30 maja chór i prowadzące do niego schody. Układaniem płytek zajął się Zakład Kamieniarsko-Posadzkarski z Nowego Targu, z którym zawarto umowę już 24 marca 1992 roku, na podstawie której parafianie mieli zapewnić pracownikom mieszkanie i utrzymanie.

Ksiądz Stanisław Burczyk sprzedał swojego konia Kubusia, a pieniądze przeznaczył na posadzkę w kościele filialnym³⁷.

6 maja 1992 roku ksiądz proboszcz zwrócił się do Dyrekcji Szpitala z prośbą o wyrażenie zgody na podłączenie kanalizacji z podziemia kościoła filialnego w Żurawicy Górnej do oczyszczalni oraz pozwolenie na korzystanie z wodociągu szpitalnego w małym zakresie³⁸.

³⁴ APŻG: Dokument poświęcenia kościoła pw. św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej przez Arcybiskupa Przemyskiego Ignacego Tokarczuka z dnia 21.10.1991 r.; AAPrz, sygn. TPNS 330/1 Żurawica: Kwestionariusz do wypełnienia przed wizytacją kanoniczną z dnia 18 października 1991 r.; Kronika parafii rzym.-kat. w Żurawicy Górnej pw. św. Andrzeja Boboli, s. 6.

³⁵ APŻ: Zapiski ks. Stanisława Burczyka.

³⁶ Tamże.

³⁷ Relacja ks. dra Zbigniewa Majchera i ks. dra Mariana Hofmana – marzec 2019 rok.

³⁸ APŻ: Pismo ks. Stanisława Burczyka do Dyrekcji Szpitala w Żurawicy.

*20.10.1991 r. poświęcenie kościoła. Pod parasolem bp Ignacy Tokarczuk, przed ks. Stanisław Burczyk.
Fot. ze zbiorów Kroniki Parafii Żurawica Górna.*

4 sierpnia 1992 roku ksiądz arcybiskup metropolita Ignacy Tokarczuk erygował parafię pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej. Nowa parafia została wydzielona z parafii Żurawica pw. Niepokalanego Poczęcia NMP. Granicę parafii wytyczyła droga międzynarodowa E4 od strony parafii macierzystej, granica z parafiami Orzechowce oraz Ujkowice pozostała bez zmian. Każdorazowy proboszcz i jego współpracownicy są mianowani i odwoływani przez biskupa diecezjalnego i wykonują swoje obowiązki zgodnie z przepisami prawa powszechnego i diecezjalnego. Na społeczności parafialnej spoczywa obowiązek zabezpieczenia bazy materialnej parafii, w tym budowa mieszkania dla duszpasterza. Podstawą utrzymania duszpasterzy będą dobrowolne ofiary składane zgodnie z przepisami prawa i miejscowym zwyczajem. Proboszcz jest obowiązany stosownie do kan. 534 KPK odprawiać w każdą niedzielę i święto nakazane Mszę św. za parafian. Ustalono pieczęć parafialną o treści: Parafia rzym.-kat. pw. św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej³⁹.

Ksiądz Arcybiskup Metropolita mianował księdza Stanisława Śliwę administratorem parafii Żurawica Górna z zamieszkaniem w Żurawicy Dolnej i obowiązkiem katechizacji. Objęcie placówki nastąpiło przez wprowadzenie do kościoła parafialnego i przez złożenie wyznania wiary wobec delegata księdza arcybiskupa i społeczności parafialnej. Czynności wprowadzenia dokonał ksiądz prałat Stanisław Burczyk, dziekan dekanatu Żurawica. Szczególnej trosce nowego proboszcza powierzył ksiądz arcybiskup młodzież parafii i polecił zorganizowanie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży⁴⁰.

³⁹ APŻ: Dekret Arcybiskupa Metropolity Przemyskiego z dnia 4 sierpnia 1992 r.

⁴⁰ APŻ: Pismo Kurii Metropolitarnej do Księdza mgr Stanisława Śliwy.

Wmurowanie kamienia węgielnego. Fot. ze zbiorów Kroniki Parafii Żurawica Górna.

Dekret Arcybiskupa Metropolity Przemyskiego Ignacego Tokarczuka erygujący parafię pw. św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej, został ogłoszony w całości dnia 6 sierpnia 1992 roku w święto Przemienienia Pańskiego, przez Księdza Dziekana Stanisława Burczyka, w kościele pw. św. Andrzeja Boboli wobec licznie zgromadzonych parafian. W parafii macierzystej pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Żurawicy wyżej wymieniony dekret został odczytany w niedzielę 9 sierpnia 1992 roku.

Wprowadzenie mianowanego proboszcza ks. Stanisława Śliwy do kościoła św. Andrzeja Boboli i złożenie przez niego wyznania wiary odbyło się także dnia 6 sierpnia 1992 roku przed zapowiedzianą Mszą św. o godz. 18.00. Ksiądz Dziekan podziękował jeszcze raz wszystkim za wielkie zaufanie, za chętne ofiary i pracę przy budowie kościoła oraz zachęcił do gorliwego życia religijnego i współpracy z nowym proboszczem. Ksiądz Stanisław Burczyk życzył nowemu Księdzu Proboszczowi i wszystkim parafianom na każdy dzień błogosławieństwa Bożego przez przyczynę Matki Najświętszej i św. Patrona⁴¹.

26 września 1992 roku został rozwiązany Komitet Budowy Kościoła i powołano Radę Parafialną⁴².

9 października 1994 roku ksiądz Stanisław Burczyk świętował jubileusz pięćdziesięciolecia kapłaństwa i w kościele św. Andrzeja Boboli odprawił uroczystą sumę⁴³.

16 maja 1996 r. w parafii Żurawica Górna, miało miejsce poświęcenie nowej plebanii oraz elewacji kościoła pw. św. Andrzeja Boboli. Poświęcenia dokonał biskup rodak Kazimierz Ryczan.

⁴¹ APŻ: Protokół księdza Stanisława Burczyka z ogłoszenia dekretu o utworzeniu parafii w Żurawicy Górnej i wprowadzenie mianowanego proboszcza z dnia 10 sierpnia 1992 r.

⁴² *Kronika parafii rzym.-kat. w Żurawicy Górnej pw. św. Andrzeja Boboli*, s. 9.

⁴³ Tamże, s. 29.

09.10.1994 r. Jubileusz 50-lecia kapłaństwa ks. Stanisława Burczyka w kościele św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej. Fot. ze zbiorów Kroniki Parafii Żurawica Górna.

16.05.1996 r. poświęcenie plebanii i elewacji kościoła pw. św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej. Stoją od lewej: ks. T. Bratkowski, ks. St. Burczyk, diakon J. Żygala, ks. bp. Kazimierz Ryczan, diakon A. Dubiel, ks. Zenon Bieszczad i ks. I. Karpiński. Fot. ze zbiorów Kroniki Parafii Żurawica Górna.

16 maja 2002 roku parafia pw. św. Andrzeja Boboli przeżywała uroczystość konsekracji kościoła i ołtarza, którą dokonał ksiądz biskup Stefan Moskwa w asyście księdza prałata Stanisława Burczyka i księdza dziekana Aleksandra Zająca. Ksiądz Stanisław Burczyk wspólnie z księdzem Aleksandrem Zającem namaścił ściany świątyni, a z księdzem proboszczem Markiem Boratynem – mense ołtarza⁴⁴.

Parafianie Żurawicy Górnej są bardzo wdzięczni księdzu Stanisławowi Burczykowi za podjęcie trudu budowy nowego kościoła. Swoją wdzięczność wyrażają poprzez częste zamawianie Mszy świętej w intencji księdza Prałata, modlitwy, odwiedzanie jego grobu. O pamięci głównego budowniczego kościoła pw. św. Andrzeja Boboli świadczy tablica pamiątkowa wmurowana w kościele: „Wybudowany przez wspólnotę parafialną za szczególnym staraniem Ks. Prałata Stanisława Burczyka”⁴⁵.

16.05.2002 r. Ksiądz Stanisław Burczyk namazcza ściany kościoła w Żurawicy Górnej. Ze zbiorów Kroniki Parafii Żurawica Górna.

⁴⁴ Tamże, b. nr s., pod datą 16.05.2002 r.

⁴⁵ Tablica pamiątkowa w kościele pw. św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej.

Wybudowanie w tamtych czasach nowego kościoła w tak szybkim tempie było wielkim wezwaniem, któremu podołała cała parafia. Wszyscy wpierali w miarę swoich możliwości budowę finansowo i pracą. Starsi mieszkańcy, którzy najbardziej cieszyli się z bliskości kościoła, dzieło budowy wpierali modlitwą i ofiarowali w tej intencji swoje choroby i cierpienia, ale największe zasługi w tym przedsięwzięciu miał ksiądz Stanisław Burczyk, który czuwał nad całą budową i powierzył ją Opatrzności Bożej. Kościół powstał dzięki woli Bożej i pomocy świętego Patrona. Po zakończeniu budowy ksiądz Prałat odbył dziękczynną pielgrzymkę do Matki Bożej Kalwaryjskiej.

16.05.2002 r. Ksiądz Stanisław Burczyk wraz z ks. proboszczem parafii Żurawica Górna Markiem Boratynem namaszczają olejami mienię ołtarza. Ze zbiorów Archiwum Parafii Żurawica Górna.

KSIĘŻA WIKARIUSZE W PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ PW. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W ŻURAWICY W OKRESIE PROBOSZCZOWANIA KS. STANISŁAWA BURCZYKA

Posługa duszpasterska w parafii, w zależności od liczebności wiernych do niej należących, lub jej rozległości terytorialnej, wymaga niejednokrotnie zaangażowania kilku duszpasterzy.

W parafii urząd proboszcza posiada fundamentalne znaczenie dla jej prawidłowego funkcjonowania. Wszyscy inni duszpasterze posługujący w parafii są współpracownikami proboszcza w jego posługiwaniu¹.

Ze względu na wielość obowiązków pastoralnych w żurawickiej parafii, od wielu lat, pracę duszpasterską podejmowali księża wikariusze.

Ks. Stanisław Burczyk proboszczowanie w Żurawicy rozpoczął w 3 marca 1967 roku, a zakończył w dniu 17 sierpnia 1996 roku, przechodząc na kapłańską emeryturę. W tym czasie posługę wikariuszowską w parafii Żurawica pełniło trzydziestu dwóch kapłanów, biorąc pod uwagę także dwóch wikariuszy, którzy pozostali w parafii po poprzedniku, ks. Tadeuszu Kostece.

Poniżej zostanie przedstawiona lista księży wikariuszy, którzy wykonywali posługę kapłańską w Żurawicy w okresie duszpasterzowania ks. prałata Stanisława Burczyka, wraz z krótką notką biograficzną. Lista jest sporządzona według lat pobytu księży wikariuszy w Żurawicy.

1. Ks. Zygmunt Longawa urodził się 26 marca 1937 r. w Wietrznie. Święcenia kapłańskie otrzymał w dniu 18 czerwca 1961 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Trynca, Bieździedza, Żurawica, Jasienica Rosielna, Pstrągowa, Sokółów Małopolski, Rzeszów pw. Chrystusa Króla, Brzyska oraz jako proboszcz w parafii Przędzel. W tej miejscowości zamieszkał po przejściu na emeryturę w 2012 roku. Został mianowany Honorowym Kanonikiem Kapituły Konkatedralnej w Stalowej Woli. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza w latach 1965 - 1967².

2. Ks. Henryk Rykała urodził się 11 lutego 1935 roku w Niechobrzu. Święcenia kapłańskie otrzymał 1 czerwca 1958 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica, Poździacz (Leszno), Przemyśl - Katedra, Ujkowice - Orzechowce, Dubiecko, Jarosław pw. Ducha Świętego. Odbył studia specjalistyczne w KUL, które zwieńczył doktoratem z teologii. Pełnił również obowiązki profesora WSD Przemyśl. Został mianowany Gremialnym Kanonikiem Jarosławskiej Kapituły Kolegiackiej. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 sierpnia 1966 do 31 lipca 1967 roku³.

3. Ks. Stanisław Wojnar urodził się 5 maja 1935 roku w Świerchowej. Święcenia kapłańskie otrzymał w katedrze przemyskiej w dniu 18 czerwca 1961 roku. Posługiwał w następujących parafiach: Bratkowice, Ustrzyki Dolne, Dukla, Żurawica, Radymno, Stobierna, Szebnie. W roku 1974 otrzymał pozwolenie na pracę duszpasterską poza diecezją przemyską. Podjął ją w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, gdzie duszpasterzował w parafiach: Jeleninie, Parsęku, Pilu

¹ M. Hofman, *Kancelaria parafialna w służbie ewangelizacji w świetle uchwał synodów polskich w latach 1983-2010*, Warszawa 2014, mps w Bibliotece Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, s. 197.

² Zob. M. Kapłon, *Parafia Żurawica w latach 1945-1967*, "Rocznik Przemyski", t.54, z. 1(21) 2018, s. 236.

³ Archiwum Archidiecezjalne w Przemyślu (dalej: AAPrz), Tabela służbowa ks. Henryk Rykała, b. sygn.; Zob. M. Kapłon, dz. cyt., s. 236.

Uroczystości 60-lecia kapłaństwa księdza Stanisława Burczyka. Od lewej: ks. Józef Ryczan michalita, ks. prałat Feliks Kwaśny, ks. Stanisław Płaza - były wikariusz w Żurawicy, stoi ks. Henryk Rykała - były wikariusz w Żurawicy i ksiądz Jubilat. Fot. ze zbiorów Jana Semkowa.

i Sypniewie. Inkardynowany do Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej od dnia 31.12.1986 roku. Zmarł w dniu 9 sierpnia 2003 roku i został pochowany w rodzinnej parafii w Osieku Jasielskim. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1967 roku do 15 lipca 1968 roku⁴.

4. Ks. Władysław Szular urodził się 14 marca 1940 roku w Świętoniowej. Święcenia kapłańskie otrzymał 20 czerwca 1965 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Pstrągowa, Żurawica, Stalowa Wola, Świlcza, Łañcut, Budy Łañcucie. Został mianowany Honorowym Kanonikiem Jarosławskiej Kapituły Kolegiackiej. Po przejściu na emeryturę kapłańską 24 sierpnia 2010 roku zamieszkał w Budach Łañcuckich. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1967 roku do 15 lipca 1968 roku⁵.

5. Ks. Jan Twardy urodził się 6 czerwca 1941 roku w Białce. Święcenia kapłańskie otrzymał 20 czerwca 1965 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Kamień, Wola Raniżowska, Żurawica, Jarosław, Stalowa Wola, Domostawa, Rzeszów - Zalesie. Odbił studia specjalistyczne. Podjął obowiązki profesora WSD w Przemyślu oraz Wydziału Teologicznego w Katowicach. Uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Został mianowany prepozytem Jarosławskiej Kapituły Kolegiackiej. Jako emeryt zamieszkał w Przemyślu. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 7 lipca 1968 roku do 10 lipca 1971 roku⁶.

⁴ Biogram został opracowany na podstawie wiadomości zawartych w Kronice Diecezji Przemyskiej w dziale zmiany personalne oraz informacji uzyskanych z archiwum diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Zob. "Kronika Diecezji Przemyskiej" (dalej KDP) 47(1961), z. 7-8, s. 128; KDP 50(1964), z. 2, s. 49; KDP 53(1967), z. 3, s.76; KDP 54(1968), z. 4, s. 115; KDP 57(1971), z. 3, s. 138; KDP 57(1971), z. 4. s. 166; KDP 60(1974), z. 3, s. 72; KDP 60(1974), z. 4, s. 98; www.diecezjakoszalin.pl/kaplan/zmarly-szczegoly/1163/ks-stanislaw-wojnar-junior [dostęp 21.03.2019 r.]

⁵ AAPrz, Tabela służbowa ks. Władysław Szular, b. sygn.

⁶ AAPrz, Tabela służbowa ks. Jan Twardy, b. sygn.

6. Ks. Stanisław Adamiak urodził się 30 sierpnia 1925 roku w Strachocinie. Święcenia kapłańskie otrzymał 22 czerwca 1952 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żmigród Stary, Odrzykoń, Besko, Nowe Sady, Nowotaniec, Rozwadów, Żurawica, Blizianka, Pakoszówka-Strachocina oraz Zboiska. Zmarł 6 czerwca 1995 roku w Korczynie. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 7 lipca 1968 roku do 2 marca 1971 roku⁷.

7. Ks. Roman Adamik urodził się 16 listopada 1942 w Łężanach. Święcenia kapłańskie otrzymał 4 czerwca 1967 roku w Czudcu z rąk ks. bpa Ignacego Tokarczuka. Posługiwał w następujących parafiach: Lutcza, Warzyce, Tryńcza, Tarnowska Wola, Żurawica, Besko, Trzcinią, Zaczernie, Rudołowice, Siedliska. Później przebywał na urlopie zdrowotnym i mieszkał w Kopkach, Iwoniczu, Łubienku oraz Korczynie. Zmarł 2 października 1993 roku. W Żurawicy posługiwał w latach 1971-1972⁸.

8. Ks. Antoni Drapała, syn Jana i Stefanii Kubiś, urodził się w 1947 r. w Lipnicy. Po skończeniu szkoły podstawowej w rodzinnej miejscowości, od 1961 r. kontynuował naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Kolbuszowej. Uwieńczył ją egzaminem maturalnym w 1965 r. Wtedy to wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu. Studia teologiczno-pastoralne zakończył, przyjmując święcenia kapłańskie, 6 czerwca 1971 r. Jako wikariusz posługiwał w następujących parafiach: Łętownia, Żurawica, Medynia Głogowska, Świlcza, Tyrawa Wołoska, Osobnica, Rudnik, Straszędzie, Kamień. Następnie, po kilkumiesięcznym urlopie, został w 1984 r. skierowany jako wikariusz do parafii Białobrzegi. W czerwcu 1986 r. przeszedł na czasowy urlop zdrowotny z zamieszkaniem w swojej rodzinnej parafii. Później ks. Antoni nie podjął posługi kapłańskiej. W Żurawicy posługiwał w latach 1971-1973⁹.

9. Ks. Władysław Uberman urodził się 28 marca 1948 roku w Dębowie k. Przeworska. Święcenia kapłańskie otrzymał 17 czerwca 1972 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica i Jarosław - Kolegiata. Zginął w wypadku samochodowym w Mirocinie k. Przeworska 10 października 1977 roku. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1972 roku do 10 lipca 1974 roku¹⁰.

10. Ks. Waclaw Rybka urodził się 3 stycznia 1947 roku w Hyżnem. Liceum Ogólnokształcące ukończył w Tyczynie. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu uwieńczył święceniemi kapłańskim, które otrzymał 6 czerwca 1971 roku w Hyżnem. Posługiwał w następujących parafiach: Majdan Królewski, Żurawica, Szebnie, Bircza, Rzeszów pw. Chrystusa Króla oraz ponownie Szebnie jako proboszcz. Obecnie mieszka tam jako emeryt. Został mianowany Gremialnym Kanonikiem Kapituły Kolegiackiej w Bieczu. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1973 - 1974 roku¹¹.

11. Ks. Stanisława Płaza urodził się 30 lipca 1950 roku w Bierówce (parafia Warzyce). Syn Władysława i Anieli Kędrak. Maturę zdał w 1968 roku w Tuchowie. Studia odbył w latach 1968-1974 w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu. Święcenia kapłańskie otrzymał 15 czerwca 1974 roku w Jaśle z rąk ks. bpa Stanisława Jakiela. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica, Zręcin, Sanok, Zarzecze k. Niska, Rzeszów - Staromieście, Jasło oraz Rzeszów - Zalesie. Został mianowany Honorowym Kanonikiem Kapituły Kolegiackiej w Jaśle w dniu 6 stycznia 2013 roku. Zmarł 18 września 2015 roku w Rzeszowie. Uroczystości

⁷ AAPrz, Tabela służbowa ks. Stanisław Adamiak, b. sygn

⁸ AAPrz, Tabela służbowa ks. Roman Adamik, b. sygn.

⁹ M. Dziób, *Parafia Lipnica w latach 1978-2002*, "Rocznik Kolbuszowski", nr 9, rok 2006-2009, Kolbuszowa 2009, s. 63.

¹⁰ AAPrz, Tabela służbowa ks. Władysław Uberman, b. sygn.

¹¹ Zob. 30-lecie probostwa ks. Waclawa Rybki, <https://www.szebnie.pl> [dostęp 16.02.2019 r.]

pogrzebowe odbyły się 22 września. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 12.08.1974 roku do 16.08.1976 roku¹².

12. Ks. Dominik Sołtys urodził się 6 maja 1935 roku w Rogoźnicy. Święcenia kapłańskie otrzymał 12 czerwca 1960 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Wesoła, Krzywca, Zarszyn, Zręcin, Sławęcin, Żurawica oraz Chłopice. Zmarł 19 lutego 1996 roku w Korczyni. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 5 lipca 1974 roku do 27 listopada 1975 roku¹³.

13. Ks. Julian Sołtys urodził się 24 maja 1929 roku w Lutoryżu. Święcenia kapłańskie otrzymał 30 maja 1957 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Bieździedza, Harta, Sanok, Łowce, Zarzecze k. Jarosławia, Pysznicza, Osobnica, Hadle Szklarskie, Futoma, Jabłonka, Żurawica,. Podjął pracę duszpasterską w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, gdzie duszpasterzował w parafiach w Bobolicach oraz Rymaniu pw. św. Szczepana dla obsługi kościoła w Drozdowie i Starninie. Równocześnie wikariusz w Siemysłu dla obsługi kościoła w Górawinie. Po przejściu na emeryturę kapłańską zamieszkał w Rzeszowie na terenie parafii pw. Chrystusa Króla. Zmarł w Rzeszowie 22 sierpnia 2011 roku. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1975 - 1976¹⁴.

14. Ks. Józef Niedźwiedz urodził się 30 sierpnia 1938 roku w Strzeliskach Nowych. Święcenia kapłańskie otrzymał 17 czerwca 1962 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Trześć, Przeworsk, Wiązownica, Sietesz, Żołynia, Łętownia, Żurawica, Bieliny, Frysztak, Załęże oraz Rzeszów pw. Świętego Krzyża. Zmarł 29 czerwca 1992 roku w Rzeszowie. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1976 - 1980¹⁵.

15. Ks. Bolesław Majewski urodził się 14 listopada 1934 roku w Padwi. Święcenia kapłańskie otrzymał w katedrze przemyskiej w dniu 18 czerwca 1961 roku. Posługiwał w parafiach: Gwoźnica Górna, Żurawica, Giedlarowa, Kuńkowce, Brzoza Królewska, Wysoka Łańcucka, Jedlicze, Frysztak, Rzeszów pw. NMP Królowej Polski, Iwonicz Zdrój, Turbia, Leszno. Przeszedł na urlop zdrowotny i zamieszkał w Rzeszowie. W Żurawicy posługiwał jako wikariusz w latach 1976 - 1978¹⁶.

16. Ks. Wojciech Cholewa urodził się 27 kwietnia 1949 roku w Ujeźnej. Święcenia kapłańskie otrzymał 23 czerwca 1973 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Ślęzaki, Brzozów, Szebnie, Żurawica, Jarosław pw. NMP Królowej Polski, Grochowce, Makowiska. Obecnie mieszka w Jarosławiu. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 10 lipca 1978 roku do 20 lipca 1982 roku¹⁷.

¹² Zob. Pogrzeb śp. ks. kan. Stanisława Płazy, proboszcza z Rzeszowa - Zalesia, www.diecezja.rzeszow.pl [dostęp 16.02.2019 r.]

¹³ AAprz, Tabela służbowa ks. Dominik Sołtys, b. sygn.

¹⁴ Biogram został opracowany na podstawie wiadomości zawartych w Kronice Diecezji Przemyskiej w dziale zmiany personalne oraz informacji uzyskanych z archiwum diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Zob. KDP 43(1957), z. 9-10, s. 307; KDP 45(1959), z. 9-10, s. 201; KDP 47(1961), z. 7-8, s. 126; KDP 48(1962), z. 5,2, 159; KDP 50(1964), z. 4, 97; KDP 51(1965), z. 5-6, s. 146; KDP 52(1966), z. 4, s. 102; KDP 60(1974), z. 1, s.29; KDP 61(1975), z. 4, s. 94; KDP 61(1975), z. 5-6, s. 136; KDP 62(1976), z. 5-6, s. 143. Strona internetowa chrystuskrol.pl/2012-08-01-12-01-43/ pracowali-w-parafii [dostęp 21.03.2019 r.]: www2.diecezja.rzeszow.pl/?q=node/6695 [dostęp 21.03.2019 r.].

¹⁵ AAprz, Tabela służbowa ks. Józef Niedźwiedz, b. sygn.

¹⁶ AAprz, Tabela służbowa ks. Bolesław Majewski, b. sygn.

¹⁷ AAprz, Tabela służbowa ks. Wojciech Cholewa, b. sygn.

17. Ks. Tadeusz Woźniak urodził się 11 października 1948 roku w Błazowej. Święcenia kapłańskie otrzymał 15 czerwca 1974 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Jasionów, Sieniawa, Błędowa Tyczyńska, Sokołów Małopolski, Żurawica, Czudec, Wołkowyja, Nowosielce Kozickie, Bachórz. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1980 do 20 lipca 1982 roku¹⁸.

18. Ks. Franciszek Marciniec urodził się 2 października 1951 roku w Wydrzu. Syn Jana i Agnieszki Sierzęga. Maturę zdał w 1969 r. w Liceum Ogólnokształcącym w Żołyńi. Studia odbył w latach 1969 - 1976 w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu. Święcenia kapłańskie otrzymał 27 czerwca 1976 roku w Przemyślu z rąk ks. bpa Ignacego Tokarczuka. Posługiwał w następujących parafiach: Babice, Pstrągowa, Świlcza, Żurawica, Rzeszów pw. Chrystusa Króla i powtórnie Świlcza jako proboszcz. Od 11 listopada 2004 roku pełnił posługę kapelana szpitala MSWiA w Rzeszowie przy parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rzeszowie. Zmarł 27 lutego 2017 roku. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 1 marca 2017 roku w Wydrzu. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1982 - 8 lipca 1984 roku¹⁹.

19. Ks. Tadeusz Drzymota urodził się 25 maja 1956 roku w Żarnowej. Święcenia kapłańskie otrzymał 20 czerwca 1982 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica, Nienaszów, Handzlówka, Golcowa, Sierakońce, Łopuszka Wielka. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 20 lipca 1982 do 30 czerwca 1985 roku²⁰.

1 Komunia Święta w Żurawicy. Od lewej ks. T. Drzymota - wikariusz w Żurawicy, ks. St. Burczyk i K. Siciak - wikariusz w Żurawicy. Fot. ze zbiorów Zbigniewa Faca.

20. Ks. Kazimierz Siciak urodził się 24 lutego 1958 roku w Zaczerniu. Święcenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1984 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica, Rzeszów pw. MB. Różańcowej, Krosno pw. Świętej Trójcy, Sanok pw. NSPJ, Tarnawka koło Dubiecka, Bachórzec. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 9 lipca 1984 roku do 1 lipca 1986 roku²¹.

¹⁸ AAPrz, Tabela służbowa ks. Tadeusz Woźniak, b. sygn.

¹⁹ Zob. Zmarł śp. Ks. kan. Franciszek Marciniec, kapelan Szpitala MSW w Rzeszowie, www.diecezja.rzeszow.pl, [dostęp 16.02.2019 r.]

²⁰ AAPrz, Tabela służbowa ks. Tadeusz Drzymota, b. sygn.

²¹ AAPrz, Tabela służbowa ks. Kazimierz Siciak, b. sygn.

21. Ks. Andrzej Kluz urodził się 12 września 1959 roku w Dąbrówkach. Święcenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1985 roku w Przemyślu. Posługiwał m. in. w następujących parafiach: Żurawica, Rzeszów pw. Św. Józefa, Jasło pw. św. Stanisława BM, Strzyżów, Rzeszów pw. św. Judy Tadeusza. Od 1999 roku pełni obowiązki kapelana szpitala w Gorlicach. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1985 roku do 30 czerwca 1987 roku²².

22. Ks. Leopold Kordas urodził się 1 sierpnia 1960 roku w parafii Chmielów. Święcenia kapłańskie otrzymał 21 czerwca 1986 roku w Przemyślu. Posługiwał m w następujących parafiach: Żurawica, Rzeszów pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa, Ropczyce pw. Przemienienia Pańskiego, Cmolos oraz Ropczyce pw. Św. Barbary, gdzie podjął obowiązki proboszcza. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1986 do 30 czerwca 1988 roku²³.

23. Ks. Tadeusz Żygłowicz urodził się 29 lipca 1962 roku we Wróblowej. Święcenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1987 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica, Rzeszów pw. Św. Judy Tadeusza, Besko, Przemyśl pw. Miłosierdzia Bożego, Czarna koło Ustrzyk, Izdebki, Lutowiska, Przemyśl pw. Św. Jana Ewangelisty, Lubatówka, Krosno - Turaszówka. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1987 roku do 30 czerwca 1989 roku²⁴.

24. Ks. Jan Dąbał urodził się 15 lipca 1962 roku w Bojanowie. Święcenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1988 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica, Rzeszów pw. Chrystusa Króla, Przemyśl pw. NMP Królowej Polski, Krosno Fara, Krosno pw. Miłosierdzia Bożego, Przemyśl, pw. św. Brata Alberta, Odessa (Ukraina), Ostrów koło Przeworska, Dydnia. Odbył studia specjalistyczne w KUL. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1988 roku do 30 czerwca 1989 roku²⁵.

25. Ks. Zbigniew Góra urodził się 27 lutego 1962 roku w Cmolasie. Święcenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1987 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Hyżne, Żurawica, Dydnia, Przemyśl - Błonie, Krosno pw. Św. Piotra i Jana, Chotyniec, Surochów oraz Czarna k. Łańcuta. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1989 roku do 5 lipca 1990 roku²⁶.

26. Ks. Andrzej Szajnar urodził się 4 czerwca 1961 roku w Łańcucie. Święcenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1987 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Nowa Dęba pw. MB Królowej Polski, Żurawica, Kańczuga, Sanok - Fara, Rakszawa, Brzozów, Borek Stary, Poraż, Krosno - Fara, Wietrzno, Handzlówka, Jurowce. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 1 lipca 1989 do 5 lipca 1990 roku²⁷.

²² Informacje uzyskane od ks. Andrzeja Kluza oraz strony internetowe parafii: https://kosiolek.info/parafia/pracowali_u_nas; www.strzyzow.parafia.info.pl duszpasterze; judatadeusz.rzeszow.pl; jadwiga.gorlice.pl. [dostęp 15.03.2019 r.]

²³ Zob. strony internetowe parafii: www.katedra.rzeszow.pl/duszpasterze; ropczyce.rzeszow.opoka.org.pl/fara/Spis_wikar.html; www.parafiacomolas.pl/wikariuszewprzeszlosci; ropczyce.rzeszow.opoka.org.pl/barbara/ksieza.html. [dostęp 15.03.2019 r.]

²⁴ AAPrz, Tabela służbowa ks. Tadeusz Żygłowicz, b. sygn.

²⁵ AAPrz, Tabela służbowa ks. Jan Dąbał, b. sygn.

²⁶ AAPrz, Tabela służbowa ks. Zbigniew Góra, b. sygn.

²⁷ AAPrz, Tabela służbowa ks. Andrzej Szajnar, b. sygn.

Ks. Stanisław Śliwa, wikariusz w Żurawicy Dolnej i pierwszy proboszcz parafii Żurawica Górna. Fot. z Kroniki Parafialnej Parafii pw. św. Andrzeja Boboli w Żurawicy Górnej.

27. Ks. Stanisław Śliwa urodził się 7 września 1958 roku w Dynowie. Święcenia kapłańskie otrzymał 29 czerwca 1983 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Malawa, Łańcut Fara, Żurawica, Żurawica Górna, Bircza, Hadle Szklarskie, Piątkowa. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 5 lipca 1990 roku do 3 sierpnia 1992 roku²⁸.

Ks. Zenon Bieszczad, wikariusz w Żurawicy Dolnej. Fot. ze zbiorów Macieja Dudy.

28. Ks. Zenon Bieszczad urodził się 19 czerwca 1963 roku we Frysztaku. Święcenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1988 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Wiązownica, Żurawica, Ustrzyki Dolne, Sanok - Olchowce, Bircza, Borek Stary, Radymno, Dwernik, Ostrów k. Przeworska. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 5 lipca 1990 roku do 26 sierpnia 1994 roku²⁹.

29. Ks. Bogusław Grędysa urodził się 9 sierpnia 1964 roku w Ropczycach. Święcenia kapłańskie otrzymał 13 czerwca 1990 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Białobrzegi, Żurawica. Wyjechał na misje do krajów byłego ZSRR, najpierw parafia Skalat (Ukraina) oraz diecezja Irkuck (Rosja). W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 30 czerwca 1992 roku do 16 lipca 1993 roku³⁰.

30. Ks. Wiesław Słysz urodził się 12 czerwca 1968 roku w Gniewczynie. Święcenia kapłańskie otrzymał 19 czerwca 1993 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica, Łubno Opace, Ustrzyki Dolne, Łańcut pw. Św. Józefa, Sanok pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa, Korczowa. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 16 lipca 1993 roku do 19 sierpnia 1995 roku³¹.

²⁸ AAPrz, Tabela służbowa ks. Stanisław Śliwa, b. sygn.

²⁹ AAPrz, Tabela służbowa ks. Zenon Bieszczad, b. sygn.

³⁰ AAPrz, Tabela służbowa ks. Bogusław Grędysa, b. sygn.

³¹ AAPrz, Tabela służbowa ks. Wiesław Słysz, b. sygn.

31. Ks. Adam Dziadowicz urodził się 24 września 1965 roku w Laszkach. Święcenia kapłańskie otrzymał 11 czerwca 1992 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Besko, Żurawica, Błażowa, Lesko, Łobozew oraz Sośnica. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 19 sierpnia 1994 roku do 19 sierpnia 1997 roku³².

Ks. Adam Dziadowicz, wikariusz w Żurawicy Dolnej oraz ks. Stanisław Bureczyk podczas uroczystości Bożego Ciała w 1996 r. Fot. ze zbiorów Marii Zajęc.

32. Ks. Paweł Konieczny urodził się 5 kwietnia 1970 roku w Rzeszowie. Święcenia kapłańskie otrzymał 27 maja 1995 roku w Przemyślu. Posługiwał w następujących parafiach: Żurawica, Izdebki, Ustrzykach Dolnych, Przemyśl - Monte Cassino, Iwonicz Zdrój, Wierzbna, Jarosław Opactwo, Żurawica Górna. W Żurawicy pełnił posługę wikariusza od 19 sierpnia 1995 roku do 19 sierpnia 1997 roku³³.

Od lewej ks. Stanisław Bureczyk, ks. Adam Dziadowicz oraz ks. Paweł Konieczny, wikariusz w Żurawicy Dolnej i późniejszy proboszcz parafii Żurawica Górna podczas uroczystości Bożego Ciała w 1996 r. Fot. ze zbiorów Marii Zajęc.

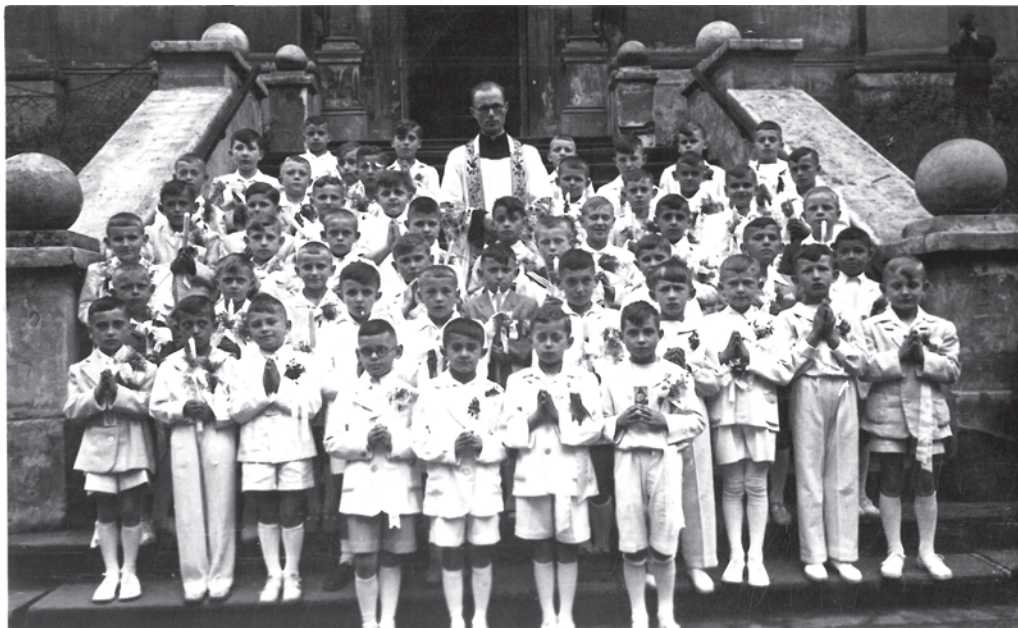
³² AAPrz, Tabela służbowa ks. Adam Dziadowicz, b. sygn.

³³ AAPrz, Tabela służbowa ks. Paweł Konieczny, b. sygn.

CZEŚĆ II
WSPOMNIENIA

ŚP. KSIĄDZ PRAŁAT STANISŁAW BURCZYK NASZ KATECHETA, OPIEKUN, ŚWIADEK WIARY (WSPOMNIENIA WYCHOWANKA I MINISTRANTA)

Ks. Stanisław Burczyk urodził się w Długim k. Sanoka w 1921 roku. W Sanoku ukończył Gimnazjum. Święcenia kapłańskie przyjął w 1944 roku. Później wypełniał obowiązki wikariusza w parafiach: Kołaczyce, Krosno i Dydnia. W 1951 roku rozpoczął pracę w katedrze przemyskiej. Został też katechetą w Szkole Podstawowej nr 1 im. H. Sienkiewicza w Przemyślu. Przygotowywał nas z całą starannością do przyjęcia I Komunii Św. Pozostał w mojej pamięci, jako katecheta stanowczy, wymagający, ale równocześnie sprawiedliwy. Nie był sentymentalny, ale zawsze życzliwy. Po I Komunii, której trwałą pamiątką jest obrazek z podpisem naszego katechety, Ksiądz zachęcał nas do podjęcia służby ministranckiej w katedrze przemyskiej. Na to zaproszenie pozytywnie odpowiedziało ok. 10 uczniów naszej klasy III. Zgłosiłem się i ja, zwłaszcza, że mój starszy brat już wcześniej został przyjęty do grupy ministranckiej. Rozpoczął się dla mnie i moich kolegów ważny etap życia. Staliśmy się częścią większej wspólnoty kandydatów do służby liturgicznej ołtarza. Okres kandydatury trwał jeden rok. Był to czas przedsoborowy, obowiązywała liturgia w rycie trydenckim.

*Ks. katecheta Stanisław Burczyk z uczniami Szkoły Podstawowej nr 1 w Przemyślu. I Komunia Św. - 08.06.1952 r.
Fot. ze zbiorów Andrzeja Koperskiego.*

W pierwszym etapie uczyliśmy się ministrantury w języku łacińskim. Nie było to łatwe. Ćwiczyliśmy wszystkie postawy i gesty obowiązujące podczas Eucharystii. Ks. Burczyk dużą uwagę przywiązywał do dzwonięcia sygnalizującego kolejne części Mszy św. czy Nieszporów. Dysponując doskonałym słuchem wyłapywał najmniejszy dysonans i nierytmiczność. Należy

zaznaczyć, że Ksiądz w następnych latach (1960-1963) odbył studia muzyczne w Warszawie, był profesorem muzyki w Seminarium Duchownym i autorem opracowania aranżacji m.in. prefacji. Byliśmy zawsze pod wielkim wrażeniem Jego śpiewu Męki Pańskiej w katedrze przemyskiej. Aby więc spełnić oczekiwania Księdza, dużo ćwiczyliśmy, aby opanować sztukę dzwonienia zwłaszcza ciężkimi "czwórkami". Staż kandydacki kończył się egzaminem.

Wielkim przeżyciem dla nas jak i dla naszych rodziców była uroczystość złożenia przyrzeczeń, nałożenia komży i pelerynki oraz otrzymanie odznaki. Było to 15 kwietnia 1954 roku. Odnakę i późniejsze odznaczenie z pietyzmem przechowuję do dnia dzisiejszego. Rozpoczęło się regularne słuźenie do porannych Mszy św. w katedrze oraz w wyznaczonych kaplicach żeńskich zgromadzeń zakonnych w Przemyśle: SS. Karmelitanek, Felicjanek, Sercanek, Służebniczek, Opatrznościerek i Marianek, a także w domowej kaplicy Ks. Bpa W. Tomaki - ówczesnego bpa sufragana przemyskiego. Ks. Burczyk uczył nas szacunku dla kapłanów, którym mieliśmy zaszczyt posługiwać. Byli to profesorowie naszego Seminarium Duchownego, pracownicy Kurii i księźa wikariusze parafii katedralnej, jak: ks. B. Taborski (późniejszy bp pomocniczy), ks. T. Błaszkiwicz (późniejszy bp pomocniczy), ks. J. Ablewicz (późniejszy bp ordynariusz tarnowski), ks. infułat S. Momidłowski, ks. infułat R. Głodowski, księźa profesorowie: J. Kwolek, J. Ataman, D. Bialic, ks. kanclerz Wł. Wyderka oraz księźa katedralni: St. Dudziński, K. Pyś, St. Burczyk, J. Michalec, St. Zygarowicz. Jako chłopcy byliśmy pod wielkim wpływem tych czcigodnych kapłanów, niewątpliwie przyczynili się oni, w jakimś stopniu, do naszego rozwoju duchowego i intelektualnego.

Ks. Stanisław Burczyk prowadzi grupę ministrantów podczas procesji Bożego Ciała w Przemyśle - 1954 r. Fot. ze zbiorów Andrzeja Koperskiego.

Ks. Stanisław wprowadzał nas w życie katedralnej wspólnoty parafialnej. Na godz. 18 stawialiśmy się w dużej grupie na wieczorne nieszpory. To przebywanie w bliskości Pana Boga było dla nas szkołą wiary i poboźności. Dużym przeżyciem duchowym były dla mnie Nabożeństwa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, majowe i październikowe przy ołtarzu Matki Bożej Jackowej i czerwcowe przy ołtarzu Najświętszego Serca Jezusa. Inspirowani przez

Księdza Opiekuna uczestniczyliśmy w Nowennie do Św. Stanisława Kostki, patrona ministrantów. W starannie wypracowanym przez Księdza szyku szliśmy w procesji w święto Bożego Ciała. Hymnem "*Króluj nam Chryste...*" kończyliśmy nasze wieczorne, sobotnie ministranckie spotkania modlitewne.

Rodzina ministrancka zbierała się niemal codziennie w tzw. II zakrystii, w pomieszczeniach dawnego dworku Orzechowskiego, vis a vis bocznego wejścia do katedry. To miejsce stało się dla nas niemal drugim domem. Tam zawsze towarzyszył nam ks. Stanisław Burczyk. Zachęcone przez Księdza matki ministrantów przygotowywały gorącą herbatę, czarną kawę, skromne kanapki – najczęściej chleb z powidłem, serem czy smalcem. Zawsze oczekiwano się na świąteczne kakao. Tam też było miejsce i czas na rozrywkę. W tzw. świetlicy ministranckiej graliśmy w tenisa stołowego i w szachy. W lecie na boisku, urządzonym na tyłach dawnej szkoły katedralnej, rozgrywane były mecze piłki nożnej i siatkowej. Ksiądz imponował nam sportowymi umiejętnościami. W zimie szusował na nartach, w lecie, w sutannie, z wielką prędkością zjeżdżał na rowerze z Wzgórza Zamkowego. Na swoim ulubionym rowerze także w późniejszych latach przyjeżdżał na zajęcia seminaryjne z Żurawicy do Przemyśla.

Przy współudziale rodziców, pod kierownictwem Księdza Burczyka odbywały się wycieczki do Częstochowy i Krakowa. Ten pierwszy kontakt z Sanktuarium Jasnogórskim, wrażenia z odsłonięcia Cudownego Obrazu, towarzyszą mi do dnia dzisiejszego. Organizowano też piesze i rowerowe wypady turystyczne w okolice Przemyśla.

Pod czujnym okiem Opiekuna nauczyliśmy się posłuszeństwa, odpowiedzialności, pokory, kultury zachowania, koleżeńskości i solidarności. Kiedy za dużo rozrabialiśmy dostawaliśmy „pstryczka” w ucho, co nas szybko i skutecznie uspokajało. Nigdy nie odbieraliśmy tego, jako wyrazu użycia siły, bo w oczach Księdza zawsze widoczna była serdeczność.

Ks. Stanisław przez świadectwo życia wyrabiał w nas, wówczas młodych chłopcach, poczucie wierności ideałom, jednoznaczności postaw, a były to lata największego zniewolenia systemem komunistycznym. Przyszła chwila próby. W szkole, jeden z nauczycieli usiłował nas przymusić do udziału w zbiórkach stalinowskiej organizacji harcerskiej. Jako ministranci, będąc w służbie liturgicznej Kościoła, pokazując na odznaki ministranckie, odmówiliśmy uczestnictwa w tych zbiórkach. Odczytano to jako bunt inspirowany przez naszego Księdza katechetę, co zresztą nie było prawdą, gdyż Ksiądz nigdy nie namawiał nas do nieposłuszeństwa wobec nauczycieli. Była to nasza spontaniczna reakcja, wynikająca z formacji duchowej, którą wszczepiał nam Ksiądz Burczyk. Nie mniej jednak stało się to pretekstem do inwigilacji Księdza przez Urząd Bezpieczeństwa i karnego usunięcia Go ze szkoły. O tej sytuacji Ksiądz Burczyk opowiadał mi po latach, niedługo przed śmiercią. Był zawsze bardzo silny nie tylko fizycznie, ale przede wszystkim duchowo.

Ksiądz, mimo, że było dziesiątki ministrantów, znał każdego z nas bardzo dobrze, nigdy nie mylił naszych imion. Z troskliwością śledził nasze postępy w nauce. W sytuacji niepowodzeń szkolnych, zalecał skupienie się na nauce, nawet kosztem obowiązków ministranckich. Organizował samopomoc koleżeńską, zapraszał też księży profesorów seminaryjnych czy innych katechetów, aby udzielali bezpłatnych korepetycji.

Zawsze dużym przeżyciem były odwiedziny Księdza w domu, czy to w okresie wizyt kolędowych, a niejednokrotnie, gdy ktoś z nas zachorował, czy też zaniedbywał się w obowiązkach ministranta. Ksiądz zachęcał, motywował wręczając pamiątkowy obrazek z pięknie wykaligrafowanymi wyrazami podziękowania za gorliwą służbę ministrancką. Taki obrazek zachowuję, jako cenną, osobistą pamiątkę. Ksiądz Opiekun dla wspólnego kierunku wychowywania podopiecznych ministrantów, współpracował ściśle z rodzicami, do tradycji należały comiesięczne spotkania.

Szczególnym wydarzeniem po latach, był dzień 15 sierpnia 1994 roku, dzień Złotego Jubileuszu kapłaństwa Księdza Stanisława Burczyka. W licznym gronie byłych ministrantów katedralnych, z lat 1951-1960, dziękowaliśmy Panu Bogu, za naszego Księdza Prałata, tak bardzo zasłużonego dla przemyskiego Kościoła. W koncelebrze uczestniczyli byli ministranci, którzy pod dużym wpływem Opiekuna duchowego, wybrali stan kapłański.

Swoje podziękowanie za udział wychowanków w tej uroczystości zawarł Ksiądz Jubilat w specjalnym liście.

Także w roku 2000, Roku Jubileuszu Kościoła, odbyło się w katedrze spotkanie ministrantów z lat 1946-2000. Ks. Abp Józef Michalik przewodniczył Mszy św., później miało miejsce spotkanie koleżeńskie przy stole. Wzruszająca była obecność naszego Opiekuna sprzed wielu laty, seniora Ks. Stanisława Burczyka, który przybliżył nam atmosferę rodziny ministranckiej. Nie zapomniał wspomnieć naszych śp. Rodziców, którzy troszczyli się, abyśmy byli gorliwymi ministrantami i wzrastali duchowo, w miłości do Boga, ludzi i Kościoła. M.in. powiedział: *"nie żałowałem ani czasu, ani serca,.... ani ręki, aby wychowywać w karności"*. Dalsze życie wielu wychowanków potwierdziło, że była to słuszna i owocna metoda.

Przy licznych udziale ministrantów, z bólem serca, żegnaliśmy śp. Księdza Stanisława Burczyka, naszego opiekuna i katechetę, w dniu 12 kwietnia 2007 roku podczas Mszy św. i uroczystości pogrzebowych w Jego ukochanej i wdzięcznej mu Żurawicy.

Opracowano na podstawie:

Ks. St. Bartmiński, "Introibo ad altare Dei ". Dzieje służby ministranckiej przy katedrze przemyskiej w latach 1946-2008, Przemysł 2008, s. 175-188

A. Koperski, *Służba ministrancka - szkołą wiary i życia*, "Niedziela", nr 27 z 2000 roku, s. II i VIII

A. Koperski, *Liturgiczna służba ołtarza - wspomnienia ministranta*, "Posłaniec Królowej" - Gazetka Parafii MBKP Przemysł - Kmiecie, nr 58 - 24.06. 2007 s. 8

KS. PRAŁAT STANISŁAW BURCZYK - WSPOMNIENIE

Z postacią Ks. Stanisława Burczyka zetknęłam się w końcu lat 50-tych, kiedy rozpoczęłam naukę w szkole średniej – Technikum Łączności w Przemyślu. Wprawdzie nie był moim katechetą, ale wiedzieliśmy (uczniowie), że przyjaźnił się z naszym katechetą – nieodżałowanej pamięci – Ks. Prof. Julianem Michalcem.

Bliżej poznałam ks. Stanisława Burczyka w latach 60-tych (1965-1967), kiedy to (już po maturze – 1963) zaczęłam śpiewać w chórze tzw. „Błękitni”, działającym przy kościele Karmelitów bosych pw. św. Teresy z Avila w Przemyślu.

Ks. St. Burczyk sprawował tam kierownictwo muzyczne – dyrygenturę, po odejściu dotychczasowego dyrygenta. Mogło to trwać rok lub dwa – nie pamiętam dokładnie. Ja z kolei odeszłam z chóru w 1970 r., gdyż wtedy rozpoczęłam studia wokalne w Akademii Muzycznej w Poznaniu (rektorem wówczas był znany muzyk – Stefan Stuligrosz).

Postać Ks. Stanisława Burczyka robiła na nas – chórzystach bardzo dobre wrażenie, kiedy prowadził próby i niedzielne śpiewy liturgiczne na chórze w kościele Karmelitów Bosych oraz w innych kościołach i miejscowościach.

Ks. St. Burczyk posiadał dużą wiedzę muzyczną, był bardzo rzetelny, obdarzony wrażliwością muzyczną. Bardzo lubiliśmy śpiewać pod jego batutą. Szczególnie przeżywane były nasze śpiewy w czasie uroczystości Bożego Ciała, gdy patriotyczne kazania wygłaszał Ks. Bp Ignacy Tokarczuk. Muszę też nadmienić, że chór kościelny Karmelitów był wówczas najliczniejszy w Przemyślu.

Próby chóru były prowadzone bardzo fachowo pod względem muzycznym. Był bardzo ujmującą osobą, o wielkiej kulturze, wiedzy, o czym można było się przekonać podczas przerw na próbach chóru, które odbywały się w mieszkaniu Pani Prezes Chóru – śp. Marii Podolskiej – mieszkała w domu obok klasztoru SS. Karmelitanek Bosych. Na przemyskim Karmelu nie było miejsca, ponieważ pomieszczenia klasztorne były zawłaszczone przez władarzy miasta Przemyśla (był tam internat, czy też pomieszczenia biurowe).

Od tamtego czasu dzieli nas wiele lat, więc te wspomnienia mogą być tylko fragmentaryczne.

Od red. dr Anna Szaltyga-Kuźma – sopran koloraturowy – absolwentka Akademii Muzycznej w Poznaniu. Swoje życie zawodowe związała ze sceną operową. Następnie była z powodzeniem pedagogiem śpiewu wokalnego.

CHÓR ŻURAWICKI POD KIEROWNICTWEM KSIĘDZA PRAŁATA STANISŁAWA BURCZYKA

Chór rozpoczął działalność dnia 22.11.1969 r. w święto św. Cecylii. Z inicjatywy księdza prałata Stanisława Burczyka, który był wszechstronnie utalentowany muzycznie. Uważał, że w tak dużej parafii chętnych i muzycznych osób nie zabraknie i tak się stało. Na jego apel odpowiedziało dużo osób tak, że powstał chór czterogłosowy:

Soprany: Zuzanna Nebelska, Barbara Dmitrzyk, Bogusława Majchrzak, Stanisława Radochońska, Zofia Słowakiewicz, Waleria Wardęga, Halina Jurek, Maria Opacka, Anna Smuczek, Maria Kisiel, Irena Maksym, Stanisława Więckowska.

Chór w Żurawicy.

Mężczyźni od lewej: Andrzej Jasiński, Ryszard Buksa, Ks. Stanisław Burczyk, Władysław Fac, Feliks Szumelda, Henryk Wojdylak.

Kobiety od lewej: Maria Prociów, Maria Opacka-Jędruch, Zofia Słowakiewicz, Bogusława Majchrzak, Maria Kisiel, Stanisława Radochońska, Anna Smuczek, Barbara Wójtowicz, Janina Adamska, Renata Więckowska, Maria Jasińska, Genowefa Lis-Fudali, Halina Wardęga, Zuzanna Nebelska, Anna Matusiewicz.

Fot. ze zbiorów Marii Zajęc.

Po 1980 r. do sopranów dołączyły osoby:
Zofia Nowak, Teresa Olszańska, Marta Klein.

Alty: Maria Jasińska, Halina Wardęga, Krystyna Prociów, Kazimiera Radziejowska, Renata Więckowska, Ewa Hnatowska, Zofia Wardęga, Urszula Zabłocka, Maria Ryzner, Helena Dąbrowska, Anna Matusiewicz, Maria Zajęc.

Tenory: Józef Łoza, Ryszard Buksa, Zbigniew Fac, Władysław Fac, Felicjan Szumelda, Ryszard Partyka.

Basy: Andrzej Jasiński, Henryk Wojdylak, Eugeniusz Opacki, Teofil Laska.

Chór w Żurawicy. Fot. ze zbiorów Marii Zajęc.

I tak zaczęła się trudna i wytężona praca księdza nad chórem, techniką śpiewu, ujednoczeniem barwy, wypracowaniem dykcji, skalą głosu itp. Bardzo niewiele znało nuty, a dzięki pracy księdza nie stanowiło to później problemu i wszystko poszło zgodnie z księdza planem.

Początkowo próby miały miejsce w słabo ogrzewanym pomieszczeniu, przez co były raz w tygodniu po dwie godziny.

Po wielu próbach co niedziele i święta o godzinie 11:00 obstawialiśmy Msze w naszej parafii. Zaczęły się różne wyjazdy i często odwiedzaliśmy parafię św. Andrzeja Boboli na Górnej Żurawicy. Dwa razy mieliśmy możliwość śpiewania w Częstochowie przed cudownym obrazem Matki Bożej Częstochowskiej.

Ksiądz Burczyk wspominać jako wesołego, dowcipnego i bardzo sympatycznego prałata. Spotkania z nim odbywały się w rodzinnej atmosferze, najczęściej przy herbacie i ciastku. W naszej pamięci pozostały jego słowa „Jak śpiewamy, to się dwa razy modlimy”, które dawały nam motywację do systematycznej pracy. Ksiądz Burczyk był naszą podporą i wsparciem. Trzymał wspólnotę naszego chóru w jedności i w czasie choroby mówił nam, że założymy nasz chór w niebie i będzie się o nas modlił. Pożegnaliśmy go z wielkim żalem, poczuciem straty i tęsknotą wierząc, że w przyszłości założymy nasz „chór anielski”, o którym nam mówił przed śmiercią. Na obecną chwilę każdy z nas wspomina go z tęsknotą i każdy z nas wie, że ksiądz Burczyk był jedyny w swoim rodzaju i pozostanie w pamięci swoich parafian na zawsze.

MOJE WSPOMNIENIE O KSIĘDZU STANISŁAWIE BURCZYKU

Los zetknął mnie z księdzem Stanisławem Burczykiem w 1978 roku, gdy rozpocząłem pracę w Szkole Podstawowej w Żurawicy i równocześnie pełniłem funkcję Komendanta Hufca ZHP w Żurawicy. Ksiądz Prałat wielokrotnie wspominał, że On również w okresie szkolnym, gdy był uczniem Szkoły Podstawowej w Zarszynie, a następnie Gimnazjum w Sanoku uczestniczył w życiu harcerskim. Jako członek Związku Harcerstwa Polskiego (w okresie międzywojennym) zdobył stopień „Harcerz Orli”, z czego jak zawsze podkreślał, jest dumny. Bardzo często dzielił się wspomnieniami z lat szkolnych, a w jego pokoju wisiało zdjęcie "tablo" z klasy maturalnej. Jak nikt inny rozumiał ludzi i umiał się wsłuchiwać w ich problemy.

Zawsze jasno wyrażał poglądy na temat szkoły i oświaty. Był przekonany, że w niedługim czasie religia wróci do szkół. Katecheza dla uczniów Szkoły Podstawowej w Żurawicy w latach 1956 do czerwca 1979 roku odbywała się w prywatnym domu, który znajdował się naprzeciw budynku szkoły podstawowej. Aby nadal zapewnić optymalne warunki do nauczania religii w pobliżu szkoły, Ksiądz Proboszcz wynajął prywatny budynek i dokonał w nim niezbędnych remontów.

11.05.1991 r. Harcerze i harcerki przed przyrzeczeniem w kościele w Żurawicy. Fot. ze zbiorów Jana Semkowa.

Dokonującą się po przełomie 1989 r. odnowa życia społeczno-politycznego umożliwiła katechezie powrót do szkół. Wprowadzenie nauki religii do szkół nastąpiło od 1 września 1990 roku, ale księża katecheci zatrudniani byli w szkołach na podstawie Karty Nauczyciela dopiero od 1992 roku. Ponieważ zarządzenia z 1989 roku nie precyzowały sprawy wynagradzania księży za pracę w szkole, ks. Stanisław Burczyk zabiegał, aby takie wynagrodzenie katecheci otrzymywali. Rozmowy z władzami gminy doprowadziły do zawierania umów i częściowych wypłat. Od 1997 roku księża, którzy dotychczas pracowali bezpłatnie, zaczęli otrzymywać wynagrodzenia.

We wrześniu 1990 roku postanowiono na terenie Szkoły Podstawowej reaktywować działalność 87 Drużyny Harcerskiej im. Stanisława Żółkiewskiego. Organizacją drużyny zajęli się dyrektor szkoły harcmistrz Jan Semków i katecheci, którzy od 1 września 1990 r. pracowali w szkole – ks. Stanisław Śliwa i ks. Zenon Bieszczad. W realizacji tego trudnego zadania nieocenioną pomoc okazał ks. prałat Stanisław Burczyk. Sam, będąc harcerzem, znał doskonale Prawo Harcerskie oraz zasady organizacji zastępów i drużyn. Przekazał do biblioteczki drużyny materiały metodyczne i śpiewniki oraz uczestniczył w spotkaniach kandydatów do drużyny. Po okresie przygotowawczym harcerze i harcerki gotowi byli do złożenia Przyrzeczenia Harcerskiego. W dniu 11 maja 1991 roku podczas uroczystej Mszy świętej w kościele pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny w Żurawicy 108 harcerzy złożyło Przyrzeczenie Harcerskie. Mszy świętej przewodniczył "Harcerz Orli" ks. Stanisław, który poświęcił Krzyże Harcerskie i odebrał przyrzeczenie. W uroczystościach uczestniczył Komendant Hufca ZHP Przemyśl - hm. Andrzej Siwy oraz poczet sztandarowy ze sztandarowym Wojciechem Pawłowskim.

11.05.1991 r. Przyrzeczenie Harcerskie w żurawickim kościele. Fot. ze zbiorów Jana Semkova.

W tym samym roku, na przełomie czerwca i lipca, 87 Drużyna Harcerska wyjechała na dwutygodniowy obóz harcerski – rekolekcyjny do Rymanowa Zdroju. Organizacją obozu i jego prowadzeniem zajęli się ks. Stanisław Śliwa i hm. Jan Semków. Uczestnicy obozu zakwaterowani byli w namiotach rozbitych na tzw. Krokusowej Polanie. Ks. Stanisław Burczyk kilkakrotnie odwiedzał obozujących harcerzy, interesował się warunkami ich bytowania i zawsze przywoził im coś słodkiego. Niezapomnianym wydarzeniem na tym obozie była wizyta Jego Ekscelencji ks. Biskupa Stefana Moskwy, który przewodniczył koncelebrowanej Mszy świętej i wygłosił kazanie. W ten dzień na obóz do Rymanowa Zdroju przyjechało bardzo wielu rodziców harcerzy i mieszkańców Żurawicy.

W kolejnych latach drużyna harcerska rozwijała swoją działalność, organizowane były zbiórki, wyjeżdżano nadal na obozy i zimowiska. Ks. Prałat zawsze starał się odwiedzać wypoczywających harcerzy oraz wspierał działalność harcerską.

Podczas rozmów ks. Stanisław Burczyk bardzo często wspominał i przypominał, że Szkoła Podstawowa w Żurawicy przed 1939 rokiem i w okresie powojennym nosiła imię Królowej Jadwigi. Słusznie uważał, że nikt oficjalnie nie pozbawił szkoły w Żurawicy tego imienia.

Ksiądz Stanisław Burczyk wraz z biskupem Stefanem Moskwą na obozie harcerskim w Rymanowie Zdroju w lecie 1991 r. Fot. ze zbiorów Jana Semkowa.

*15.11.1997 r. Wbicie pamiątkowych gwoździ.
Fot. ze zbiorów Jana Semkowa*

W 1996 roku rozpoczęto działania związane z przywróceniem, a w konsekwencji nadaniem imienia i ufundowania sztandaru Szkole Podstawowej w Żurawicy. Mimo przejścia 17 sierpnia 1996 roku na emeryturę, ksiądz Burczyk nadal żywo interesował się działaniami związanymi z nadaniem szkole imienia. Przygotował nuty do śpiewów liturgicznych i pieśni o Świętej Jadwidze, które zostały wykorzystane podczas Mszy świętej, na której Jego Ekscelencja ks. Biskup Kazimierz Ryczan poświęcił sztandar szkoły. Szkoła Podstawowa w Żurawicy otrzymała imię Świętej Jadwigi Królowej Polski. Za zasługi dla szkoły oraz za działalność związaną z przywróceniem szkole imienia ksiądz Stanisław został uhonorowany wbiciem pamiątkowego gwoźdźca w drzewiec sztandaru.

Ksiądz Stanisław Burczyk był autorytetem w sprawach muzycznych zarówno w śpiewie liturgicznym, chóralnym, jak i instrumentalnej muzyki kościelnej. W Jego pokoju honorowe miejsce zajmowała fisharmonia - instrument, na którym bardzo często grał w obecności przyjmowanych gości. Kiedy w 1998 roku podjęto próbę reaktywowania Harcerskiej Orkiestry Dętej, która miała działać w Szkole Podstawowej w Żurawicy, ks. Stanisław Burczyk był wielkim orędownikiem tego przedsięwzięcia. Wspierał duchowo inicjatorów reaktywowania orkiestry oraz młodych muzyków. Jego wsparcie okazywało się bardzo pomocne szczególnie w trudnych chwilach, młodej tworzącej się od podstaw orkiestry harcerskiej. Wielokrotnie, przy każdej nadarzającej się ku temu okazji podkreślał, że muzyka to bardzo subtelna forma przekazu, a zdobywając umiejętności gry na instrumentach, kształtuje się również swój charakter.

Rada Gminy w Żurawicy uhonorowała ks. Stanisława Burczyka Honorowym Obywatelem Gminy Żurawica. Uroczysta Sesja Rady Gminy odbyła się d. 11 listopada 2004 roku, podczas której odczytano uchwały i wręczono dyplomy Honorowych Obywateli Gminy Żurawica ks. Prałatowi Stanisławowi Burczykowi i Panu Władysławowi Stefanikowi – weteranowi II wojny światowej. Podczas tej uroczystości Harcerska Orkiestra Dęta wykonała koncert dedykowany Honorowym Obywatelem.

11.11.2004 r. Ksiądz Stanisław Burczyk dziękuje za przyznanie tytułu honorowego Obywatela Gminy Żurawica. Fot. ze zbiorów Jana Semkowa.

Mimo pogarszającego się stanu zdrowia, Ksiądz Prałat - zapraszany na różne uroczystości - nadal starał się brać w nich udział. Podczas Wojewódzkiej Inauguracji Roku Szkolnego 2005/2006 - połączonej z oddaniem do użytku budynku Gimnazjum w Żurawicy przecinał wstęgę.

01.09.2005 r. ksiądz Burezyk podczas Wojewódzkiej inauguracji Roku Szkolnego 2005/2006 w Gimnazjum w Żurawicy. Fot. ze zbiorów Jana Semkowa.

W ostatniej drodze Księdza Stanisława uczestniczyła, tak umiłowana przez Niego, Harcerska Orkiestra Dęta. Pożegnała zmarłego druha w stopniu "Harcierz Orli" odegraniem nad Jego grobem Modlitwy Harcerskiej "O Panie Boże, Ojczy Nasz" oraz "Ciszy Nocnej".

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	3
I. Życie i dzieło Księdza Prałata Stanisława Burczyka.....	5
1. Biografia Księdza Stanisława Burczyka.....	7
2. Życie sakramentalne w Parafii Żurawica w okresie proboszczowania Ks. Prałata Stanisława Burczyka (1967-1996).....	41
3. Ksiądz Prałat Stanisław Burczyk budowniczy kościoła w Żurawicy Górnej.....	52
4. Księża wikariusze w parafii rzymskokatolickiej pw. Niepokalnego Poczęcia NMP w Żurawicy w okresie proboszczowania Ks. Stanisława Burczyka.....	63
II. Wspomnienia.....	71
1. Śp. Ksiądz Prałat Stanisław Burczyk nasz katecheta, opiekun, świadek wiary (wspomnienia wychowanka i ministranta).....	73
2. Ks. Prałat Stanisław Burczyk - wspomnienie.....	77
3. Chór żurawicki pod kierownictwem Księdza Prałata Stanisława Burczyka.....	78
4. Moje wspomnienie o Księdzu Stanisławie Burczyku.....	80